

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 294

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

58ο έτος

7 Σεπτεμβρίου 2015

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2015/C 294/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2015/C 294/02

Υπόθεση C-497/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas κατά Ministero de la Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ, 102 ΣΛΕΕ και 106 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Άρθρο 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απαράδεκτο).

2

EL

2015/C 294/03	Υπόθεση C-422/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein κατά Uta Wree (Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης — Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια της «εκτάσεως που είναι επιλέξιμη για ενίσχυση» — Έννοια της «γεωργικής εκτάσεως» — Έκταση πρασίνου αποτελούμενη από το επίχωμα που χρησιμοποιήθηκε για την τελική επικάλυψη ενός χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων ευρισκόμενου στο στάδιο της μετέπειτα μέριμνας — Χρήση για γεωργικές δραστηριότητες — Επιτρέπεται) .	3
2015/C 294/04	Υπόθεση C-461/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. κατά Bundesrepublik Deutschland (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του ύδατος — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Περιβαλλοντικοί στόχοι σχετικοί με τα επιφανειακά ύδατα — Υποβάθμιση της καταστάσεως συστήματος επιφανειακών υδάτων — Έργο διευθετήσεως πλωτής οδού — Υποχρέωση των κρατών μελών να μην εγκρίνουν έργο ικανό να προκαλέσει την υποβάθμιση της καταστάσεως συστήματος επιφανειακών υδάτων — Καθοριστικά κριτήρια για την εκτίμηση της υπάρξεως υποβαθμίσεως της καταστάσεως υδατικού συστήματος)	3
2015/C 294/05	Υπόθεση C-607/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Economia e delle Finanze κ.λπ. κατά Francesco Cimmino κ.λπ. (Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Κανονισμός (ΕΚ) 2362/98 — Άρθρα 7, 11 και 21 — Δασμολογικές ποσοστώσεις — Μπανάνες καταγωγής των χωρών ΑΚΕ — Νεοεμφανιζόμενος εμπορικός φορέας — Πιστοποιητικά εισαγωγής — Μη μεταβιβάσιμα δικαιώματα απορρέοντα από ορισμένα πιστοποιητικά εισαγωγής — Καταχρηστική πρακτική — Κανονισμός (ΕΚ) 2988/95 — Άρθρο 4, παράγραφος 3)	4
2015/C 294/06	Υπόθεση C-684/13: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Johannes Demmer κατά Fødevareministeriets Klagecenter (Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Άρθρο 44, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια του «επιλέξιμου εκταρίου» — Εκτάσεις που συνορεύουν με τους διαδρόμους προσαπογειώσεως, τους τροχοδρόμους και τους διαδρόμους ακινητοποιήσεως — Χρήση για γεωργικούς σκοπούς — Επιτρέπεται — Ανάκτηση των αδικαιολογήτως χορηγηθεισών γεωργικών ενισχύσεων)	5
2015/C 294/07	Υπόθεση C-63/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Παράνομη και ασύμβατη με την εσωτερική αγορά ενίσχυση — Υποχρέωση ανακτήσεως — Απόλυτη αδυναμία — Αντισταθμίσεις για υπηρεσία συμπληρωματική προς τη βασική υπηρεσία)	6
2015/C 294/08	Υπόθεση C-87/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οργάνωση του χρόνου εργασίας των ειδικευόμενων ιατρών)	7
2015/C 294/09	Υπόθεση C-144/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunalul Maramureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 273 και 287 — Υποχρέωση αυτεπάγγελτης εγγραφής στο μητρώο ΦΠΑ του υποκειμένου στον φόρο — Φορολογητέος χαρακτήρας των κτηνιατρικών υπηρεσιών — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης] . .	7

2015/C 294/10	Υπόθεση C-153/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister van Buitenlandse Zaken κατά K, A (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/86/ΕΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οικογενειακή επανένωση — Μέτρα ενσωματώσεως — Εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας επιβάλλεται στα μέλη της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει νόμιμα στο οικείο κράτος μέλος, υποχρέωση επιτυχούς συμμετοχής σε εξέταση περί κοινωνικής ενσωματώσεως για να τους επιτραπεί η είσοδος στο εν λόγω κράτος μέλος — Έξοδα σχετικά με την εξέταση αυτή — Σύμφωνος χαρακτήρας με το δίκαιο της Ένωσης)	8
2015/C 294/11	Υπόθεση C-177/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María José Regojo Dans κατά Consejo de Estado [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 3 και 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — «Μετακλητό» (eventual) προσωπικό — Άρνηση χορηγήσεως επιδόματος τριετίας — Αντικειμενικοί λόγοι]	9
2015/C 294/12	Υπόθεση C-183/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 167, 168, 179 και 213 — Νέος χαρακτηρισμός από την εθνική φορολογική διοίκηση συναλλαγής ως οικονομικής δραστηριότητας υποκειμένης σε ΦΠΑ — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση από την εγγραφή του οικείου οικονομικού φορέα στο μητρώο ΦΠΑ και την υποβολή φορολογικής δηλώσεως για τον συγκεκριμένο φόρο]	10
2015/C 294/13	Υπόθεση C-209/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Vrhovno sodišče (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NLB Leasing d.o.o. κατά Republika Slovenija (Προδικαστική παραπομπή — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών — Χρηματοδοτική μίσθωση — Επιστροφή ακινήτου που αποτελεί αντικείμενο χρηματοδοτικής μισθώσεως στον εκμισθωτή — Έννοια της «ακυρώσεως, καταγγελίας, λύσεως, ολικής ή μερικής μη καταβολής» — Δικαίωμα του εκμισθωτή στη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου — Διπλή φορολόγηση — Διαφορετικές παροχές — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας)	10
2015/C 294/14	Υπόθεση C-229/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ender Balkaya κατά Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 98/59/ΕΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Ομαδικές απολύσεις — Έννοια του «εργαζομένου» — Διευθυντικό στέλεχος κεφαλαιουχικής εταιρίας — Πρόσωπο το οποίο εργάζεται στο πλαίσιο μέτρου μαθητείας και επαγγελματικής επανεντάξεως και το οποίο τυγχάνει δημόσιας ενισχύσεως στην επιμόρφωση, χωρίς να εισπράττει αμοιβή από τον εργοδότη)	11
2015/C 294/15	Υπόθεση C-231/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — InnoxLux Corp., πρώην Chimei InnoLux Corp. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναρρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Παγκόσμια αγορά οθονών υγρών κρυστάλλων (LCD) — Καθορισμός των τιμών — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Σημείο 13 — Καθορισμός της αξίας των πωλήσεων που σχετίζονται με την παράβαση — Εσωτερικές πωλήσεις του συγκεκριμένου προϊόντος εκτός του ΕΟΧ — Συνεκτίμηση των πωλήσεων προς τρίτους εντός του ΕΟΧ τελικών προϊόντων στα οποία είναι ενσωματωμένο το συγκεκριμένο προϊόν]	12
2015/C 294/16	Υπόθεση C-249/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal, L ^{da} κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Fundação Eugénio de Almeida (Αίτηση αναρρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA — Αίτηση καταχωρίσεως — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου των προγενέστερων εθνικών εικονιστικών σημάτων VINHO PÊRAMANCA TINTO, VINHO PÊRAMANCA BRANCO και PÊRAMANCA — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως)	13

2015/C 294/17	Υπόθεση C-331/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Vrhovno sodišče (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma κατά Republika Slovenija (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρα 2, σημείο 1, και 4, παράγραφος 1 — Υπαγωγή στον φόρο — Συνλλαγές επί ακινήτων — Πώληση οικοπέδων που εντάχθηκαν στην ατομική περιουσία φυσικού προσώπου που ασκεί το επάγγελμα του ανεξάρτητου εργολάβου — Υποκείμενος στον φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτήν)	13
2015/C 294/18	Υπόθεση C-334/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Βελγικό Δημόσιο κατά Nathalie De Fruytier (Προδικαστική παραπομπή — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές ορισμένων δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη — Στενά συνδεδεμένες πράξεις — Δραστηριότητα μεταφοράς ανθρωπίνων οργάνων και ανθρωπίνων βιολογικών δειγμάτων για ιατρική ανάλυση ή για ιατρική ή θεραπευτική αγωγή — Δραστηριότητα ελεύθερου επαγγελματία — Νοσηλευτικά ιδρύματα και κέντρα ιατρικής περιθάλψεως και διαγνώσεως — Ίδρυμα της αυτής φύσεως)	14
2015/C 294/19	Υπόθεση C-348/14: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 (αίτηση του Judecătoria Câmpulung — Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Maria Bucura κατά SC Bancpost SA (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 87/102/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Καταναλωτική πίστη — Έννοια του καταναλωτή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 2, στοιχείο β', 3 έως 5 και 6, παράγραφος 1 — Καταχρηστικές ρήτρες — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον εθνικό δικαστή — Ρήτρες διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό — Πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο δανειστής)	15
2015/C 294/20	Υπόθεση C-360/14 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2009/48/ΕΚ — Ασφάλεια των παιχνιδιών — Οριακές τιμές για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο, τον υδράργυρο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες στα παιχνίδια — Απόφαση της Επιτροπής να μην εγκρίνει εξ ολοκλήρου τις κοινοποιηθείσες από τις γερμανικές αρχές εθνικές διατάξεις περί διατήρησης των οριακών τιμών για τις συγκεκριμένες ουσίες — Απόδειξη ότι οι εθνικές διατάξεις παρέχουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας)	16
2015/C 294/21	Υπόθεση C-575/14 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2015 — Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διαιτησίας — Σύμβαση σχετικά με χρηματοδοτική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για συγκεκριμένο σχέδιο στο πλαίσιο του προγράμματος eContent — Καταγγελία της συμβάσεως εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Πληρωμή μη καταβληθέντων ποσών και αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η αναιρεσείουσα — Παραμόρφωση στοιχείων της δικογραφίας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και προδήλως αβάσιμη κατά τα λοιπά — Αίτημα μεταρρυθμίσεως της αποφάνσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των δικαστικών εξόδων — Προδήλως απαράδεκτο).	16
2015/C 294/22	Υπόθεση C-223/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Μαΐου 2015 — combit Software GmbH κατά Commit Business Solutions Ltd	17
2015/C 294/23	Υπόθεση C-229/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 19 Μαΐου 2015 — Minister Finansów κατά Jan Mateusiak	17
2015/C 294/24	Υπόθεση C-231/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 21 Μαΐου 2015 — Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. κατά Polkomtel sp. z o.o.	18

2015/C 294/25	Υπόθεση C-252/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 28 Μαΐου 2015 η Naazneen Investments Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 18 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-250/13, Naazneen Investments Limited κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)	19
2015/C 294/26	Υπόθεση C-255/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 29 Μαΐου 2015 — Steef Mennens κατά Emirates Direktion für Deutschland	21
2015/C 294/27	Υπόθεση C-262/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) την 1η Ιουνίου 2015 — GD European Land Systems — Steyr GmbH	22
2015/C 294/28	Υπόθεση C-263/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 3 Ιουνίου 2015 — Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)	23
2015/C 294/29	Υπόθεση C-264/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2015 η Makro autoservicio mayorista SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-269/12, Makro autoservicio mayorista κατά Επιτροπής.	23
2015/C 294/30	Υπόθεση C-265/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2015 η Vestel Iberia, SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-249/12, Vestel Iberia κατά Επιτροπής.	24
2015/C 294/31	Υπόθεση C-266/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουνίου 2015 η Central Bank of Iran κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-563/12, Central Bank of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.	25
2015/C 294/32	Υπόθεση C-269/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie (Βέλγιο) στις 8 Ιουνίου 2015 — Rijksdienst voor Pensioenen κατά Hoogstad· έτερος διάδικος: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering	26
2015/C 294/33	Υπόθεση C-276/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2015 — Hecht-Pharma GmbH κατά Hohenzollern Apotheke, με ιδιοκτήτη τον Winfried Ertelt	27
2015/C 294/34	Υπόθεση C-277/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2015 — Servoprax GmbH κατά Roche Diagnostics Deutschland GmbH	28
2015/C 294/35	Υπόθεση C-279/15 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 10 Ιουνίου 2015 ο Alexandre Borde και η Carbonium κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-314/14, Borde και Carbonium κατά Επιτροπής	28
2015/C 294/36	Υπόθεση C-281/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht München (Γερμανία) στις 11 Ιουνίου 2015 — Soha Sahyouni κατά Raja Mamisch	29
2015/C 294/37	Υπόθεση C-282/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Braunschweig (Γερμανία) στις 11 Ιουνίου 2015 — Queisser Pharma GmbH & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	30
2015/C 294/38	Υπόθεση C-283/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2015 — X κατά Staatssecretaris van Financiën	31

2015/C 294/39	Υπόθεση C-288/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2015 — Medical Imaging Systems GmbH (MIS) κατά Hauptzollamt München	32
2015/C 294/40	Υπόθεση C-289/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 15 Ιουνίου 2015 — Jozef Grundza	32
2015/C 294/41	Υπόθεση C-292/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vergabekammer Südbayern (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2015 — Hörmann Reisen GmbH κατά Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg	33
2015/C 294/42	Υπόθεση C-297/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sø- og Handelsretten (Δανία) στις 18 Ιουνίου 2015 — Ferring Lægemedler A/S, ενεργούσα για λογαριασμό της Ferring B.V., κατά Orifarm A/S	34
2015/C 294/43	Υπόθεση C-300/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 2015 — Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser κατά Directeur de l'administration des contributions directes.	34
2015/C 294/44	Υπόθεση C-301/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 19 Ιουνίου 2015 — Marc Soulier, Sara Doke κατά ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre.	35
2015/C 294/45	Υπόθεση C-302/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona (Ισπανία) στις 19 Ιουνίου 2015 — Correos y Telégrafos S.A. κατά Ayuntamiento de Vila Seca.	35
2015/C 294/46	Υπόθεση C-305/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 24 Ιουνίου 2015 — Delta Air Lines Inc. κατά Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthe Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen	36
2015/C 294/47	Υπόθεση C-310/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 25 Ιουνίου 2015 — Vincent Deroo-Blanquart κατά Sony Europe Limited, διάδοχος της Sony France SA	37
2015/C 294/48	Υπόθεση C-311/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 25 Ιουνίου 2015 — TrustBuddy AB κατά Lauri Pihlajaniemi	38
2015/C 294/49	Υπόθεση C-313/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de commerce de Paris (Γαλλία) στις 25 Ιουνίου 2015 — Eco-Emballages SA κατά Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS	38
2015/C 294/50	Υπόθεση C-314/15: Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας	39
2015/C 294/51	Υπόθεση C-321/15: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Λουξεμβούργο) στις 29 Ιουνίου 2015 — ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA κατά État du Grand-duché de Luxembourg.	39
2015/C 294/52	Υπόθεση C-327/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 2 Ιουλίου 2015 — TDC A/S κατά Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet	40

2015/C 294/53	Υπόθεση C-335/15: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Ιουλίου 2015 — Maria Cristina Elisabetta Ornano κατά Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero	41
2015/C 294/54	Υπόθεση C-337/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2015 ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-217/11, Staelen κατά Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή	42
2015/C 294/55	Υπόθεση C-338/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουλίου 2015 η Claire Staelen κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-217/11, Staelen κατά Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή.	43
2015/C 294/56	Υπόθεση C-351/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-470/11, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής.	44
2015/C 294/57	Υπόθεση C-358/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2015 η Bank of Industry and Mine κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-10/13, Bank of Industry and Mine κατά Συμβουλίου	45
2015/C 294/58	Υπόθεση C-359/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2015 η The National Iranian Gas Company κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-9/13, The National Iranian Gas Company κατά Συμβουλίου.	47
2015/C 294/59	Υπόθεση C-373/15 P: Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2015 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 30 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-259/13, Γαλλία κατά Επιτροπής	48

Γενικό Δικαστήριο

2015/C 294/60	Υπόθεση T-172/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Stahlwerk Bous κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο).	50
2015/C 294/61	Υπόθεση T-173/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — WeserWind κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης).	51
2015/C 294/62	Υπόθεση T-174/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Dieckerhoff Guss κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης).	51
2015/C 294/63	Υπόθεση T-175/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Walter Hundhausen κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης).	52
2015/C 294/64	Υπόθεση T-176/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Georgsmarienhütte κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο).	53

2015/C 294/65	Υπόθεση T-177/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Harz Guss Zorge κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο)	54
2015/C 294/66	Υπόθεση T-178/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	55
2015/C 294/67	Υπόθεση T-179/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Schmiedewerke Gröditz κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	56
2015/C 294/68	Υπόθεση T-183/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Schmiedag κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο)	57
2015/C 294/69	Υπόθεση T-230/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Deutsche Edelstahlwerke κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της άσκησης της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	57
2015/C 294/70	Υπόθεση T-235/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — ArcelorMittal Hamburg κ. λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της άσκησης της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	58
2015/C 294/71	Υπόθεση T-236/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Kronotex και Kronoply κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της άσκησης της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	59
2015/C 294/72	Υπόθεση T-237/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Steinbeis Papier κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της άσκησης της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	60
2015/C 294/73	Υπόθεση T-265/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Schumacher Packaging κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της άσκησης της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	60

2015/C 294/74	Υπόθεση T-270/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Grupa Azoty ATT Polymers κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	61
2015/C 294/75	Υπόθεση T-272/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — P-D Glasseiden κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	62
2015/C 294/76	Υπόθεση T-275/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Drahtwerk St. Ingbert κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	63
2015/C 294/77	Υπόθεση T-276/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Flachglas Torgau κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	63
2015/C 294/78	Υπόθεση T-280/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Ineos Manufacturing Deutschland κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης).	64
2015/C 294/79	Υπόθεση T-281/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Fels-Werke κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης).	65
2015/C 294/80	Υπόθεση T-282/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Bayer MaterialScience κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	66
2015/C 294/81	Υπόθεση T-283/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Advansa κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)	66
2015/C 294/82	Υπόθεση T-318/14: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Vinnolit κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης).	67
2015/C 294/83	Υπόθεση T-161/15: Αγωγή της 1ης Απριλίου 2015 — Brinkmann (Steel Trading) a.o. κατά Επιτροπής και EKT	68

2015/C 294/84	Υπόθεση T-255/15: Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2015 — Almaz-Antey κατά Συμβουλίου	69
2015/C 294/85	Υπόθεση T-262/15: Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2015 — Kiselev κατά Συμβουλίου	70
2015/C 294/86	Υπόθεση T-275/15: Προσφυγή-αγωγή της 29ης Μαΐου 2015 — Hmicho κατά Συμβουλίου	71
2015/C 294/87	Υπόθεση T-278/15 P: Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2015 η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση F-51/14	72
2015/C 294/88	Υπόθεση T-292/15: Αγωγή της 3ης Ιουνίου 2015 — Βακάκης κατά Επιτροπής	73
2015/C 294/89	Υπόθεση T-310/15: Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2015 — European Union Copper Task Force κατά Επιτροπής	74
2015/C 294/90	Υπόθεση T-316/15: Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2015 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής . . .	75
2015/C 294/91	Υπόθεση T-332/15: Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2015 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου	76
2015/C 294/92	Υπόθεση T-336/15: Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2015 — Windrush Aka κατά ΓΕΕΑ — Dammers (The Specials)	77
2015/C 294/93	Υπόθεση T-337/15: Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2015 — Bach Flower Remedies κατά ΓΕΕΑ — Durapharma (RESCUE)	78
2015/C 294/94	Υπόθεση T-349/15: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2015 — CG κατά ΓΕΕΑ — Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER).	79
2015/C 294/95	Υπόθεση T-355/15: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2015 — Alpex Pharma κατά ΓΕΕΑ — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)	79
2015/C 294/96	Υπόθεση T-358/15: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2015 — Arrom Conseil κατά ΓΕΕΑ — Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)	80
2015/C 294/97	Υπόθεση T-359/15: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2015 — Arrom Conseil κατά ΓΕΕΑ — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)	81
2015/C 294/98	Υπόθεση T-361/15: Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2015 — Choice κατά ΓΕΕΑ (Choice chocolate & ice cream)	81
2015/C 294/99	Υπόθεση T-362/15: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2015 — Lacamanda Group κατά ΓΕΕΑ — Woolley (HENLEY)	82
Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης		
2015/C 294/100	Υπόθεση F-92/15: Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουνίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	83
2015/C 294/101	Υπόθεση F-94/15: Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2015 — ZZ κατά EYED	83
2015/C 294/102	Υπόθεση F-95/15: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	84
2015/C 294/103	Υπόθεση F-96/15: Προσφυγή-αγωγή της 1ης Ιουλίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	84
2015/C 294/104	Υπόθεση F-97/15: Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής	85
2015/C 294/105	Υπόθεση F-98/15: Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου	86

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2015/C 294/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 279 της 24.8.2015

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 270 της 17.8.2015

EE C 262 της 10.8.2015

EE C 254 της 3.8.2015

EE C 245 της 27.7.2015

EE C 236 της 20.7.2015

EE C 228 της 13.7.2015

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas κατά Ministero de la Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Υπόθεση C-497/12) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 49 ΣΛΕΕ, 102 ΣΛΕΕ και 106 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Άρθρο 15 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Απαράδεκτο)

(2015/C 294/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

κατά

Ministero de la Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Διατακτικό

Τα ερωτήματα τα οποία υποβλήθηκαν στο πλαίσιο της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale amministrativo regionale per la Sicilia (Ιταλία), με απόφαση της 9ης Οκτωβρίου 2012, και στα οποία ενέμεινε το δικαστήριο αυτό, είναι απαράδεκτα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein κατά Uta Wree

(Υπόθεση C-422/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενίσχυσης — Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια της «εκτάσεως που είναι επιλέξιμη για ενίσχυση» — Έννοια της «γεωργικής εκτάσεως» — Έκταση πρασίνου αποτελούμενη από το επίχωμα που χρησιμοποιήθηκε για την τελική επικάλυψη ενός χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων ευρισκόμενου στο στάδιο της μετέπειτα μέριμνας — Χρήση για γεωργικές δραστηριότητες — Επιτρέπεται)

(2015/C 294/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Schleswig-Holsteinisches Obergerverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Landesamt für Landwirtschaft, Umwelt und ländliche Räume des Landes Schleswig-Holstein

κατά

Dr. med. vet. Uta Wree

Διατακτικό

Το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006, και (ΕΚ) 378/2007 και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, έχει την έννοια ότι συνιστά «γεωργική έκταση», κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, έκταση αποτελούμενη από τις επιχωματώσεις που έγιναν για την επικάλυψη ενός χώρου υγειονομικής ταφής απορριμμάτων ευρισκόμενου στο στάδιο της μετέπειτα μέριμνας, εφόσον αυτή χρησιμοποιείται πράγματι ως μόνιμος βοσκότοπος.

⁽¹⁾ EE C 304 της 19.10.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 1ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Bundesverwaltungsgericht (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V. κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-461/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του ύδατος — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Άρθρο 4, παράγραφος 1 — Περιβαλλοντικοί στόχοι σχετικοί με τα επιφανειακά ύδατα — Υποβάθμιση της καταστάσεως συστήματος επιφανειακών υδάτων — Έργο διευθετήσεως πλωτής οδού — Υποχρέωση των κρατών μελών να μην εγκρίνουν έργο ικανό να προκαλέσει την υποβάθμιση της καταστάσεως συστήματος επιφανειακών υδάτων — Καθοριστικά κριτήρια για την εκτίμηση της υπάρξεως υποβαθμίσεως της καταστάσεως υδατικού συστήματος)

(2015/C 294/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland e.V.

κατά

Bundesrepublik Deutschland

παρισταμένης της: Freie Hansestadt Bremen

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημεία i έως iii, της οδηγίας 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται, υπό την επιφύλαξη εφαρμογής παρεκκλίσεως, να αρνούνται την έγκριση συγκεκριμένου έργου όταν το έργο αυτό δύναται να προκαλέσει υποβάθμιση της καταστάσεως συστήματος επιφανειακών υδάτων ή όταν διακυβεύει την επίτευξη καλής καταστάσεως των επιφανειακών υδάτων ή καλού οικολογικού δυναμικού και καλής χημικής καταστάσεως τέτοιων υδάτων κατά την οριζόμενη από την ως άνω οδηγία ημερομηνία.
- 2) Η φράση «υποβάθμιση της καταστάσεως» συστήματος επιφανειακών υδάτων κατά το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i, της οδηγίας 2000/60 έχει την έννοια ότι τέτοια υποβάθμιση υφίσταται όταν η κατάσταση τουλάχιστον ενός από τα ποιοτικά στοιχεία κατά την έννοια του παραρτήματος V της εν λόγω οδηγίας υποβαθμίζεται κατά μία κλάση, ακόμη και αν η υποβάθμιση αυτή δεν συνεπάγεται την επί τα χείρω τροποποίηση της ταξινόμησης του συστήματος επιφανειακών υδάτων στο σύνολό του. Πάντως, αν το οικείο ποιοτικό στοιχείο κατά την έννοια του παραρτήματος αυτού εντάσσεται ήδη στη χαμηλότερη κλάση, οποιαδήποτε υποβάθμιση του εν λόγω στοιχείου συνιστά «υποβάθμιση της καταστάσεως» συστήματος επιφανειακών υδάτων κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημείο i.

(¹) EE C 352 της 30.11.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dell'Economia e delle Finanze κ.λπ. κατά Francesco Cimmino κ.λπ.

(Υπόθεση C-607/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Μπανάνες — Κανονισμός (ΕΚ) 2362/98 — Άρθρα 7, 11 και 21 — Δασμολογικές ποσοστώσεις — Μπανάνες καταγωγής των χωρών ΑΚΕ — Νεοεμφανιζόμενος εμπορικός φορέας — Πιστοποιητικά εισαγωγής — Μη μεταβιβάσιμα δικαιώματα απορρέοντα από ορισμένα πιστοποιητικά εισαγωγής — Καταχρηστική πρακτική — Κανονισμός (ΕΚ) 2988/95 — Άρθρο 4, παράγραφος 3)

(2015/C 294/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

κατά

Francesco Cimmino, Costantino Elmi, Diletto Nicchi, Vincenzo Nicchi, Ivo Lazzeri, Euclide Lorenzon, Patrizia Mansutti, Maurizio Misturelli, Maurizio Momesso, Mirjam Princic, Marco Raffaelli, Gianni Vecchi, Marco Malavasi, Massimo Malavasi, Umberto Malavasi, Carlo Mosca, Luca Nicoli, Raffaella Orsero, Raffaello Orsero, Erminia Palombini, Matteo Surian

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 7, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2362/98 της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 1998, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου σχετικά με το καθεστώς εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1632/2000 της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2000, υπό το πρίσμα του άρθρου 11 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι η προϋπόθεση κατά την οποία ένας οικονομικός φορέας πρέπει να ασκεί εμπορική δραστηριότητα ως εισαγωγέας «για λογαριασμό του και αυτόνομα» επιβάλλεται όχι μόνον για την καταχώρηση του φορέα αυτού ως «νεοεμφανιζόμενου» οικονομικού φορέα, υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, αλλά και προκειμένου ο φορέας αυτός να διατηρήσει την εν λόγω ιδιότητα για την εισαγωγή μπανανών στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) και για την τροποποίηση και κατάργηση ορισμένων κανονισμών.
- 2) Το άρθρο 21, παράγραφος 2, του κανονισμού 2362/98, όπως έχει τροποποιηθεί, έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει πράξεις, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, με τις οποίες νεοεμφανιζόμενος εμπορικός φορέας αγοράζει, μέσω άλλου εμπορικού φορέως καταχωρηθέντος ως νεοεμφανιζόμενου, εμπόρευμα από παραδοσιακό εμπορικό φορέα πριν την εισαγωγή του στην Ένωση και στη συνέχεια το μεταπωλεί στον εν λόγω παραδοσιακό εμπορικό φορέα, μέσω του ίδιου ενδιαμέσου, αφού το έχει εισαγάγει στην Ένωση, όταν οι πράξεις αυτές συνιστούν καταχρηστική πρακτική, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να κρίνει.
- 3) Το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, έχει την έννοια ότι η διαπίστωση καταχρηστικής πρακτικής υπό συνθήκες όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη συνεπάγεται ότι ο εισαγωγέας ο οποίος δημιουργεί τεχνητά τις προϋποθέσεις που του επιτρέπουν να τύχει αδικαιολογήτως του προτιμησιακού δασμού για την εισαγωγή μπανανών υποχρεούται, πέραν των διοικητικών ή ποινικών κυρώσεων που ενδεχομένως προβλέπει η εθνική νομοθεσία, να καταβάλει τους δασμούς επί των οικείων προϊόντων.

(¹) EE C 61 της 1.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Johannes Demmer κατά Fødevareministeriets Klagecenter

(Υπόθεση C-684/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Γεωργία — Κοινή γεωργική πολιτική — Καθεστώς ενιαίας ενισχύσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1782/2003 — Άρθρο 44, παράγραφος 2 — Κανονισμός (ΕΚ) 73/2009 — Άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Έννοια του «επιλέξιμου εκταρίου» — Εκτάσεις που συνορεύουν με τους διαδρόμους προσαπογειώσεως, τους τροχοδρόμους και τους διαδρόμους ακινητοποιήσεως — Χρήση για γεωργικούς σκοπούς — Επιτρέπεται — Ανάκτηση των αδικαιολογήτως χορηγηθεισών γεωργικών ενισχύσεων)

(2015/C 294/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Vestre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Johannes Demmer

κατά

Fødevareministeriets Klagecenter

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 44, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 2019/93, (ΕΚ) 1452/2001, (ΕΚ) 1453/2001, (ΕΚ) 1454/2001, (ΕΚ) 1868/94, (ΕΚ) 1251/1999, (ΕΚ) 1254/1999, (ΕΚ) 1673/2000, (ΕΟΚ) 2358/71 και (ΕΚ) 2529/2001, και το άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου, της 19ης Ιανουαρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης για τους γεωργούς στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) 1290/2005, (ΕΚ) 247/2006 και (ΕΚ) 378/2007, και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003, έχουν την έννοια ότι γεωργική έκταση που αποτελείται από τις ζώνες ασφαλείας οι οποίες περιβάλλουν, εντός αερολιμένα, τους διαδρόμους προσαπογειώσεως, τους τροχοδρόμους και τους διαδρόμους ακινητοποιήσεως, και οι οποίες υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες και περιορισμούς, συνιστά επιλέξιμη έκταση για λήψη της οικείας ενισχύσεως υπό την προϋπόθεση, αφενός, ότι ο γεωργός ο οποίος εκμεταλλεύεται την έκταση αυτή διαθέτει επαρκή αυτονομία κατά τη χρήση της εκτάσεως, για την άσκηση της γεωργικής δραστηριότητάς του, και, αφετέρου, ότι είναι σε θέση να ασκήσει τη δραστηριότητα αυτή επί της εν λόγω εκτάσεως, παρά τους περιορισμούς που απορρέουν από την άσκηση μη γεωργικής δραστηριότητας επί της ίδιας εκτάσεως.
- 2) Το άρθρο 137 του κανονισμού 73/2009 έχει την έννοια ότι γεωργός, ο οποίος ενημερώθηκε, πριν από την 1η Ιανουαρίου 2010, για το ότι η χορήγηση σε αυτόν δικαιωμάτων ενισχύσεως ήταν αδικαιολόγητη, δεν δύναται να επικαλείται βασίμως το άρθρο αυτό, προκειμένου να επιτύχει νομιμοποίηση των δικαιωμάτων αυτών.

Το άρθρο 73, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 796/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή της πολλαπλής συμμόρφωσης, της διαφοροποίησης και του ολοκληρωμένου συστήματος διαχείρισης και ελέγχου που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1782/2003, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2184/2005 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2005, έχει την έννοια ότι γεωργός πρέπει να θεωρηθεί ότι μπορούσε ευλόγως να εντοπίσει τον μη επιλέξιμο χαρακτήρα για λήψη της σχετικής ενισχύσεως όσον αφορά εκτάσεις για τη χρησιμοποίηση των οποίων, προς άσκηση της γεωργικής του δραστηριότητας, δεν διαθέτει κανένα περιθώριο χειρισμών και/ή επί των οποίων δεν είναι σε θέση να ασκήσει τη δραστηριότητα αυτή, λόγω των περιορισμών που απορρέουν από την άσκηση μη γεωργικής δραστηριότητας επί των ίδιων αυτών εκτάσεων. Προκειμένου να εκτιμηθεί αν το διαπραχθέν σφάλμα μπορούσε ευλόγως να εντοπιστεί από τον γεωργό αυτό, πρέπει να γίνει αναγωγή στο χρονικό σημείο της καταβολής της ενισχύσεως. Η εκτίμηση βάσει του άρθρου 73, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού 796/2004 πρέπει να πραγματοποιείται χωριστά για έκαστο των οικείων ετών.

Το άρθρο 73, παράγραφος 5, του κανονισμού 796/2004, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2184/2005, έχει την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, γεωργός πρέπει να θεωρείται ότι είναι καλόπιστος αν ήταν ειλικρινώς πεπεισμένος ότι οι οικείες εκτάσεις ήταν επιλέξιμες για τη λήψη της ενισχύσεως. Η εκτίμηση της καλής πίστεως του γεωργού αυτού, για την εφαρμογή του άρθρου 73, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού 796/2004, πρέπει να πραγματοποιείται χωριστά για έκαστο των οικείων ετών και αυτή η καλή πίστη πρέπει να εξακολουθεί να υφίσταται μέχρι το τέλος του τετάρτου έτους από της ημερομηνίας καταβολής της ενισχύσεως.

(¹) EE C 85 της 22.3.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-63/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Παράνομη και ασύμβατη με την εσωτερική αγορά ενίσχυση — Υποχρέωση ανακτήσεως — Απόλυτη αδυναμία — Αντισταθμίσεις για υπηρεσία συμπληρωματική προς τη βασική υπηρεσία)

(2015/C 294/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: B. Stromsky)

Καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues, D. Colas, N. Rouam και J. Bousin)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Γαλλική Δημοκρατία, παραλείποντας να λάβει, εμπροθέσμως, όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ανακτήσει από τη Société nationale maritime Corse Méditerranée (SNCM) SA τις κρατικές ενισχύσεις που κηρύχθηκαν παράνομες και ασύμβατες με την εσωτερική αγορά δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2013/435/ΕΕ της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.22843 (2012/C) (πρώην 2012/NN) που χορήγησε η Γαλλία στη Société Nationale Corse Méditerranée και στην Compagnie Méridionale de Navigation, παραλείποντας να ακυρώσει εντός των ταχθεισών προθεσμιών όλες τις καταβολές ενισχύσεων τις οποίες αφορά το εν λόγω άρθρο 2, παράγραφος 1, και παραλείποντας να ενημερώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, για τα μέτρα που έλαβε προκειμένου να συμμορφωθεί προς την απόφαση αυτή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 288, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθώς και από τα άρθρα 3 έως 5 της εν λόγω αποφάσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 135 της 5.5.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-87/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2003/88/ΕΚ — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οργάνωση του χρόνου εργασίας των ειδικευόμενων ιατρών)

(2015/C 294/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. van Beek και J. Enegren)

Καθής: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon και E. Mc Phillips, A. Joyce και B. Counihan, επικουρούμενοι από τον D. Fennelly, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 102 της 7.4.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunalul Maramureș (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

(Υπόθεση C-144/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 273 και 287 — Υποχρέωση αυτεπάγγελτης εγγραφής στο μητρώο ΦΠΑ του υποκειμένου στον φόρο — Φορολογητέος χαρακτήρας των κτηνιατρικών υπηρεσιών — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης]

(2015/C 294/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Maramureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Cabinet Medical Veterinar Dr. Tomoiagă Andrei

κατά

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 273, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2009/162/ΕΕ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη υποχρέωση αυτεπάγγελτης εγγραφής στο μητρώο του φόρου προστιθέμενης αξίας ενός υποκειμένου στον φόρο προς είσπραξη του φόρου αυτού απλώς και μόνο βάσει φορολογικών δηλώσεων διαφορετικών από εκείνες που αφορούν τον φόρο προστιθέμενης αξίας, έστω και αν από τις δηλώσεις αυτές μπορούσε να διαπιστωθεί ότι ο ως άνω υποκείμενος στον φόρο είχε υπερβεί το όριο απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας.
- 2) Οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν αντιτίθενται σε απόφαση φορολογικής αρχής περί υπαγωγής κτηνιατρικών υπηρεσιών στον φόρο προστιθέμενης αξίας υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, εφόσον η απόφαση αυτή στηρίζεται σε σαφείς κανόνες και η πρακτική της φορολογικής αρχής δεν ήταν ικανή να δημιουργήσει σε σώφρονα και ενημερωμένο επιχειρηματία εύλογη εμπιστοσύνη ότι ο φόρος αυτός δεν θα εφαρμοσθεί σε τέτοιες υπηρεσίες, πράγμα που αποκείται στο αιτούν δικαστήριο να επαληθεύσει.

(¹) ΕΕ C 212 της 7.7.2014, σ. 13.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Raad van State (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Minister van Buitenlandse Zaken κατά K, A

(Υπόθεση C-153/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2003/86/EK — Άρθρο 7, παράγραφος 2 — Οικογενειακή επανένωση — Μέτρα ενσωματώσεως — Εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας επιβάλλεται στα μέλη της οικογένειας υπηκόου τρίτης χώρας, ο οποίος διαμένει νόμιμα στο οικείο κράτος μέλος, υποχρέωση επιτυχούς συμμετοχής σε εξέταση περί κοινωνικής ενσωματώσεως για να τους επιτραπεί η είσοδος στο εν λόγω κράτος μέλος — Έξοδα σχετικά με την εξέταση αυτή — Σύμφωνος χαρακτήρας με το δίκαιο της Ένωσης)

(2015/C 294/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Raad van State

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Minister van Buitenlandse Zaken

κατά

K, A

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 2003/86/EK του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης, έχει την έννοια ότι τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν από τους υπηκόους τρίτων χωρών να συμμετέχουν επιτυχώς σε εξέταση περί κοινωνικής ενσωματώσεως, όπως η επίμαχη στις υποθέσεις των κύριων δικών, περιλαμβάνουσα αξιολόγηση περί της υπάρξεως στοιχειωδών γνώσεων τόσο σχετικά με τη γλώσσα όσο και με την κοινωνία του οικείου κράτους μέλους και προϋποθέτουσα την καταβολή διαφόρων εξόδων, προκειμένου να επιτρέψουν την είσοδο και τη διαμονή των εν λόγω υπηκόων στην εθνική επικράτεια τους λόγω οικογενειακής επανένωσης, υπό τον όρο ότι οι προϋποθέσεις εφαρμογής της υποχρέωσης αυτής δεν καθιστούν αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης. Υπό περιστάσεις όπως αυτές των υποθέσεων των κύριων δικών, οι προϋποθέσεις αυτές, καθόσον δεν καθιστούν δυνατό να λαμβάνονται υπόψη ιδιαίτερες περιστάσεις που παρακαλύδουν αντικειμενικώς τη δυνατότητα επιτυχούς συμμετοχής των ενδιαφερομένων στην εξέταση αυτή και καθόσον ορίζουν υπέρμετρα υψηλό ποσό εξόδων σχετικών με την εξέταση αυτή, καθιστούν αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερή την άσκηση του δικαιώματος οικογενειακής επανένωσης.

(¹) EE C 194 της 24.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — María José Regojo Dans κατά Consejo de Estado

(Υπόθεση C-177/14) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρες 3 και 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — «Μετακλητό» (eventual) προσωπικό — Άρνηση χορηγήσεως επιδόματος τριετίας — Αντικειμενικοί λόγοι]

(2015/C 294/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

María José Regojo Dans

κατά

Consejo de Estado

Διατακτικό

- 1) Η κατά τη ρήτρα 3, σημείο 1, της συναφθείσας στις 18 Μαρτίου 1999 συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έννοια του «εργαζομένου ορισμένου χρόνου» πρέπει να ερμηνευθεί ως έχουσα εφαρμογή σε εργαζόμενο όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης.
- 2) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίδικη στην κύρια δίκη, η οποία, χωρίς τούτο να δικαιολογείται από αντικειμενικούς λόγους, αποκλείει τους μετακλητούς υπαλλήλους από το δικαίωμα να λαμβάνουν επιδόματα τριετίας τα οποία χορηγούνται, ιδίως, στους τακτικούς δημοσίου υπαλλήλους, όταν, σε ό,τι αφορά τη χορήγηση του επιδόματος αυτού, οι δύο αυτές κατηγορίες εργαζομένων τελούν σε παρόμοιες καταστάσεις, πράγμα που αποκλείεται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 253 της 4.8.2014, σ. 16.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Curtea de Apel Cluj (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean κατά Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

(Υπόθεση C-183/14) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 167, 168, 179 και 213 — Νέος χαρακτηρισμός από την εθνική φορολογική διοίκηση συναλλαγής ως οικονομικής δραστηριότητας υποκειμένης σε ΦΠΑ — Αρχή της ασφάλειας δικαίου — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Εθνική ρύθμιση η οποία εξαρτά την άσκηση του δικαιώματος προς έκπτωση από την εγγραφή του οικείου οικονομικού φορέα στο μητρώο ΦΠΑ και την υποβολή φορολογικής δηλώσεως για τον συγκεκριμένο φόρο]

(2015/C 294/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Radu Florin Salomie, Nicolae Vasile Oltean

κατά

Direcția Generală a Finanțelor Publice Cluj

Διατακτικό

- 1) Υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως στην κύρια δίκη, δεν αντιβαίνουν στις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης απόφαση εθνικής φορολογικής διοικήσεως να επιβάλει, κατόπιν φορολογικού ελέγχου, φόρο προστιθέμενης αξίας στις συναλλαγές καθώς και η απαίτησή της να καταβληθούν επιπλέον τόκοι υπερημερίας, υπό τον όρο ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε βάσει σαφών και ακριβών κανόνων και ότι η διοικητική πρακτική της εν λόγω αρχής δεν είναι ικανή να δημιουργήσει σε σώφρονα και ενημερωμένο επιχειρηματία δικαιολογημένη εμπιστοσύνη όσον αφορά τη μη υπαγωγή τέτοιου είδους συναλλαγές στον συγκεκριμένο φόρο, πράγμα που εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να ελέγξει. Οι τόκοι υπερημερίας που επιβάλλονται υπό τέτοιου είδους περιστάσεις πρέπει να είναι σύμφωνοι με την αρχή της αναλογικότητας.
- 2) Η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση δυνάμει της οποίας αποκλείεται το δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας, ο οποίος οφείλεται ή αποδίδεται επί των εισροών όσον αφορά αγαθά και υπηρεσίες που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο φορολογητέων συναλλαγών, υποκειμένου στον φόρο, ο οποίος πρέπει, αντιθέτως, να αποδώσει τον φόρο που οφείλει να εισπράξει, για τον μοναδικό λόγο ότι δεν είχε εγγραφεί στο μητρώο ΦΠΑ κατά τον χρόνο παροχής των σχετικών υπηρεσιών, και τούτο έως ότου εγγραφεί προσηκόντως στο μητρώο ΦΠΑ και υποβάλει φορολογική δήλωση για τον συγκεκριμένο φόρο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 253 της 4.8.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Vrhovno sodišče (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — NLB Leasing d.o.o. κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-209/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών — Χρηματοδοτική μίσθωση — Επιστροφή ακινήτου που αποτελεί αντικείμενο χρηματοδοτικής μισθώσεως στον εκμισθωτή — Έννοια της «ακυρώσεως, καταγγελίας, λύσεως, ολικής ή μερικής μη καταβολής» — Δικαίωμα του εκμισθωτή στη μείωση της βάσεως επιβολής του φόρου — Διπλή φορολόγηση — Διαφορετικές παροχές — Αρχή της φορολογικής ουδετερότητας)

(2015/C 294/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NLB Leasing d.o.o.

κατά

Republika Slovenija

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 2, παράγραφος 1, 14 και 24, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι, στην περίπτωση συμβάσεως χρηματοδοτικής μισθώσεως αφορώσας ακίνητο η οποία προβλέπει είτε τη μεταβίβαση της κυριότητας στον μισθωτή κατά τη λήξη της συμβάσεως είτε τη θέση στη διάθεση του μισθωτή των ουσιωδών γνωρισμάτων της κυριότητας του ακινήτου αυτού, κατά τρόπον ώστε στον εν λόγω μισθωτή να μεταβιβάζεται, ιδίως, η πλειονότητα των πλεονεκτημάτων και των κινδύνων που ενέχει το δικαίωμα της κυριότητας επί του εν λόγω ακινήτου, το δε αναπροσαρμοσμένο ποσό των δόσεων να συμπίπτει στην πράξη με την αγοραία αξία του αγαθού, η πράξη που προκύπτει από μια τέτοια σύμβαση πρέπει να εξομοιώνεται προς πράξη αποκτήσεως επενδυτικού αγαθού.
- 2) Το άρθρο 90, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112 έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει σε υποκείμενο στον φόρο να μειώσει τη βάση επιβολής του φόρου του όταν έχει πράγματι λάβει το σύνολο των καταβολών της αντιπαροχής για την παροχή του ή όταν, χωρίς η σύμβαση να έχει λυθεί ή ακυρωθεί, ο αποδέκτης αυτής της παροχής δεν οφείλει πλέον στον υποκείμενο στον φόρο το συμφωνηθέν τίμημα.
- 3) Η αρχή της φορολογικής ουδετερότητας έχει την έννοια ότι δεν εμποδίζει να αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής φορολογήσεως από πλευράς φόρου προστιθέμενης αξίας, αφενός, μια παροχή χρηματοδοτικής μισθώσεως αφορώσας ακίνητα και, αφετέρου, η πώληση αυτών των ακινήτων σε τρίτον (στη σύμβαση χρηματοδοτικής μισθώσεως), στον βαθμό που οι πράξεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ως συνδεδεμένες ενιαία παροχή, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει.

(¹) EE C 202 της 30.6.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Arbeitsgericht Verden (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ender Balkaya κατά Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

(Υπόθεση C-229/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 98/59/EK — Άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Ομαδικές απολύσεις — Έννοια του «εργαζομένου» — Διευθυντικό στέλεχος κεφαλαιουχικής εταιρίας — Πρόσωπο το οποίο εργάζεται στο πλαίσιο μέτρου μαθητείας και επαγγελματικής επανεκπαίδευσής και το οποίο τυγχάνει δημόσιας ενισχύσεως στην επιμόρφωση, χωρίς να εισπράττει αμοιβή από τον εργοδότη)

(2015/C 294/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Arbeitsgericht Verden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ender Balkaya

κατά

Kiesel Abbruch- und Recycling Technik GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59/EK του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών που αφορούν τις ομαδικές απολύσεις, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση ή πρακτική η οποία δεν λαμβάνει υπόψη, στον υπολογισμό του αριθμού των απασχολουμένων εργαζομένων τον οποίο προβλέπει η διάταξη αυτή, διευθυντικό στέλεχος κεφαλαιουχικής εταιρίας, όπως αυτό το οποίο αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο ασκεί τη δραστηριότητά του υπό τη διεύθυνση και τον έλεγχο άλλου οργάνου της εταιρίας αυτής, εισπράττει αμοιβή έναντι της δραστηριότητάς του και δεν κατέχει μερίδιο στην εν λόγω εταιρία.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 98/59 έχει την έννοια ότι πρόσωπο όπως αυτό το οποίο αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης, το οποίο ασκεί πρακτική δραστηριότητα σε επιχείρηση υπό τη μορφή πρακτικής ασκήσεως, δεν εισπράττει αμοιβή από τον εργοδότη του, αλλά τυγχάνει οικονομικής ενισχύσεως, από τον δημόσιο οργανισμό που είναι επιφορτισμένος με την προώθηση της απασχολήσεως, για την αναγνωρισμένη από τον εν λόγω οργανισμό δραστηριότητα αυτή, προκειμένου να αποκτήσει γνώσεις ή να τις εμβαθύνει ή να παρακολουθήσει πρόγραμμα επαγγελματικής κατάρτισεως, πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει την ιδιότητα του εργαζομένου υπό την έννοια της διατάξεως αυτής.

(¹) EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — InnoxLux Corp., πρώην Chimei InnoLux Corp. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-231/14 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Άρθρο 101 ΣΛΕΕ — Άρθρο 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Παγκόσμια αγορά οθονών υγρών κρυστάλλων (LCD) — Καθορισμός των τιμών — Πρόστιμα — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων (2006) — Σημείο 13 — Καθορισμός της αξίας των πωλήσεων που σχετίζονται με την παράβαση — Εσωτερικές πωλήσεις του συγκεκριμένου προϊόντος εκτός του ΕΟΧ — Συνεκτίμηση των πωλήσεων προς τρίτους εντός του ΕΟΧ τελικών προϊόντων στα οποία είναι ενσωματωμένο το συγκεκριμένο προϊόν]

(2015/C 294/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: InnoxLux Corp., πρώην Chimei InnoLux Corp. (εκπρόσωποι: J.-F. Bellis, δικηγόρος, R. Burton, Solicitor)

Έτερος διάδικος στη διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek και P. Van Nuffel)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την InnoxLux Corp. στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 212 της 7.7.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), Fundação Eugénio de Almeida

(Υπόθεση C-249/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Κοινοτικό εικονιστικό σήμα QTA S. JOSÉ DE PERAMANCA — Αίτηση καταχωρίσεως — Ανακοπή εκ μέρους του δικαιούχου των προγενέστερων εθνικών εικονιστικών σημάτων VINHO PÊRAMANCA TINTO, VINHO PÊRAMANCA BRANCO και PÊRAMANCA — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως)

(2015/C 294/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal, L^{da} (εκπρόσωπος: J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, advogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo), Fundação Eugénio de Almeida (εκπρόσωποι: B. Braga da Cruz και J. M. Pimenta)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Pêra-Grave — Sociedade Agrícola, Unipessoal L^{da} στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 361 της 13.10.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 [αίτηση του Vrhovno sodišče (Σλοβενία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma κατά Republika Slovenija

(Υπόθεση C-331/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — Φόρος προστιθεμένης αξίας — Έκτη οδηγία 77/388/ΕΟΚ — Άρθρα 2, σημείο 1, και 4, παράγραφος 1 — Υπαγωγή στον φόρο — Συναλλαγές επί ακινήτων — Πώληση οικοπέδων που εντάχθηκαν στην ατομική περιουσία φυσικού προσώπου που ασκεί το επάγγελμα του ανεξάρτητου εργολάβου — Υποκείμενος στον φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητά του αυτήν)

(2015/C 294/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβενική

Αιτούν δικαστήριο

Vrhovno sodišče

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Petar Kezić s.p. Trgovina Prizma

κατά

Republika Slovenija

Διατακτικό

Τα άρθρα 2, σημείο 1, και 4, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, έχουν την έννοια ότι σε περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, υπό τις οποίες υποκείμενος στον φόρο αγόρασε οικοπέδα, ορισμένα από τα οποία εντάχθηκαν στην ατομική του περιουσία και άλλα στην περιουσία της επιχειρήσεώς του, και στο σύνολο των οικοπέδων αυτών κατασκεύασε, υπό την ιδιότητα του υποκειμένου στον φόρο, εμπορικό κέντρο το οποίο πώλησε στη συνέχεια, καθώς και τα οικοπέδα επί των οποίων ανεγέρθηκε το εμπορικό κέντρο, η πώληση των οικοπέδων που εντάχθηκαν στην ατομική περιουσία του εν λόγω υποκειμένου στον φόρο πρέπει να υπαχθεί στον ΦΠΑ, καθόσον ο υποκείμενος αυτός στον φόρο, κατά την εν λόγω πράξη, ενήργησε υπό την ιδιότητά του αυτήν.

(¹) EE C 303 της 8.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 2ας Ιουλίου 2015 [αίτηση του Cour d'appel de Mons (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Βελγικό Δημόσιο κατά Nathalie De Fruytier

(Υπόθεση C-334/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Έκτη οδηγία ΦΠΑ — Απαλλαγές ορισμένων δραστηριοτήτων γενικού συμφέροντος — Άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' — Νοσοκομειακή και ιατρική περιθαλψη — Στενά συνδεδεμένες πράξεις — Δραστηριότητα μεταφοράς ανθρωπίνων οργάνων και ανθρωπίνων βιολογικών δειγμάτων για ιατρική ανάλυση ή για ιατρική ή θεραπευτική αγωγή — Δραστηριότητα ελεύθερου επαγγελματία — Νοσηλευτικά ιδρύματα και κέντρα ιατρικής περιθαλψεως και διαγνώσεως — Ίδρυμα της αυτής φύσεως)

(2015/C 294/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Βελγικό Δημόσιο

κατά

Nathalie De Fruytier

Διατακτικό

Το άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των Κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητα μεταφοράς ανθρωπίνων οργάνων και ανθρωπίνων βιολογικών δειγμάτων για ιατρική ανάλυση ή για ιατρική ή θεραπευτική αγωγή, την οποία ασκεί, υπέρ κλινικών και ιατρικών εργαστηρίων, τρίτος, ελεύθερος επαγγελματίας, οι παροχές του οποίου καλύπτονται από τις πληρωμές του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως. Ειδικότερα, μια τέτοια δραστηριότητα δεν μπορεί να τύχει απαλλαγής από τον φόρο προστιθέμενης αξίας βάσει υπαγωγής της στις κατά το εν λόγω άρθρο 13, Α, παράγραφος 1, στοιχείο β', πράξεις που συνδέονται στενά με παροχές ιατρικής φύσεως, εφόσον ο ως άνω τρίτος ελεύθερος επαγγελματίας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «οργανισμός δημοσίου δικαίου» ούτε ως «νοσηλευτικό ίδρυμα», «κέντρο ιατρικής περιθαλψεως» ή «διαγνωστικό κέντρο» ή οποιοδήποτε άλλο «ίδρυμα της αυτής φύσεως δεόντως αναγνωρισμένο», που λειτουργεί υπό κοινωνικές συνθήκες παρεμφερείς προς τις ισχύουσες για τους οργανισμούς δημοσίου δικαίου.

(¹) EE C 303 της 8.9.2014, σ. 31.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 (αίτηση του Judecătoria Câmpulung — Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως) — Maria Bucura κατά SC Bancpost SA

(Υπόθεση C-348/14) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Οδηγία 87/102/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Καταναλωτική πίστη — Έννοια του καταναλωτή — Οδηγία 93/13/ΕΟΚ — Άρθρα 2, στοιχείο β', 3 έως 5 και 6, παράγραφος 1 — Καταχρηστικές ρήτρες — Αυτεπάγγελτη εξέταση από τον εθνικό δικαστή — Ρήτρες διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό — Πληροφορίες που πρέπει να παρέχει ο δανειστής)

(2015/C 294/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Judecătoria Câmpulung

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Maria Bucura

κατά

SC Bancpost SA

παρεμβαίνων: Vasile Ciobanu

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, και το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, έχουν την έννοια ότι εμπίπτει στην έννοια του καταναλωτή, κατά τις διατάξεις αυτές, το φυσικό πρόσωπο που είναι συνοφειλέτης στο πλαίσιο σύμβασης που συνάπτεται με επαγγελματία, εφόσον ενεργεί στο πλαίσιο ορισμένου σκοπού ο οποίος μπορεί να θεωρηθεί άσχετος προς την εμπορική ή επαγγελματική του δραστηριότητα.
- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/13, έχει την έννοια ότι στον εθνικό δικαστή απόκειται να κρίνει αυτεπαγγέλτως αν ρήτρες συμβάσεως η οποία έχει συναφθεί μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία είναι καταχρηστικές, κατά τη διάταξη αυτή, εφόσον ο δικαστής διαθέτει τα αναγκαία προς τούτο πραγματικά και νομικά στοιχεία.
- 3) Τα άρθρα 3 έως 5 της οδηγίας 93/13 έχουν την έννοια ότι ο εθνικός δικαστής, όταν ελέγχει αν είναι καταχρηστικές, υπό την έννοια του άρθρου 3, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας αυτής, ρήτρες σύμβασης καταναλωτικής πίστης, οφείλει να λάβει υπόψη το σύνολο των περιστάσεων υπό τις οποίες συνήφθη η σύμβαση. Σε αυτόν απόκειται, συναφώς, να ελέγξει αν στην υπό κρίση υπόθεση ο καταναλωτής πληροφορήθηκε σχετικά με όλα τα στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν την έκταση της δεσμεύσεως που αναλάμβανε, ώστε να μπορεί να υπολογίσει, μεταξύ άλλων, το συνολικό κόστος του δανείου του. Στην εκτίμηση αυτή κρίσιμα είναι, αφενός, το ζήτημα αν οι ρήτρες είναι διατυπωμένες με τρόπο σαφή και κατανοητό, ώστε να επιτρέπουν στον μέσο καταναλωτή, ήτοι τον καταναλωτή που έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος, να υπολογίσει το κόστος αυτό και, αφετέρου, η απουσία αναφοράς, στη σύμβαση καταναλωτικής πίστης, πληροφοριών που θεωρούνται ουσιώδεις βάσει του είδους των αγαθών ή των υπηρεσιών που αποτελούν το αντικείμενο της σύμβασης, και ιδίως οι πληροφορίες του άρθρου 4 της οδηγίας 87/102, όπως έχει τροποποιηθεί.

⁽¹⁾ EE C 361 της 13.10.2014

Απόφαση του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2015 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-360/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 2009/48/EK — Ασφάλεια των παιχνιδιών — Οριακές τιμές για τον μόλυβδο, το βάριο, το αρσενικό, το αντιμόνιο, τον υδράργυρο, τις νιτροζαμίνες και τις νιτροζώσιμες ουσίες στα παιχνίδια — Απόφαση της Επιτροπής να μην εγκρίνει εξ ολοκλήρου τις κοινοποιηθείσες από τις γερμανικές αρχές εθνικές διατάξεις περί διατήρησης των οριακών τιμών για τις συγκεκριμένες ουσίες — Απόδειξη ότι οι εθνικές διατάξεις παρέχουν υψηλότερο επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας)

(2015/C 294/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και A. Lippstreu, επικουρούμενοι από τον U. Karpenstein, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Mihaylova, M. Πατακιά και G. Wilms)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 315 της 15.9.2014.

Διάταξη του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 30ής Ιουνίου 2015 — Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-575/14 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναιρέσεως — Ρήτρα διατησίας — Σύμβαση σχετικά με χρηματοδοτική συνδρομή της Ευρωπαϊκής Ένωσης για συγκεκριμένο σχέδιο στο πλαίσιο του προγράμματος eContent — Καταγγελία της συμβάσεως εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής — Πληρωμή μη καταβληθέντων ποσών και αποκατάσταση της ζημίας την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη η ανααιρεσείουσα — Παραμόρφωση στοιχείων της δικογραφίας — Αίτηση αναιρέσεως εν μέρει προδήλως απαράδεκτη και προδήλως αβάσιμη κατά τα λοιπά — Αίτημα μεταρρυθμίσεως της αποφάνσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης επί των δικαστικών εξόδων — Προδήλως απαράδεκτο)

(2015/C 294/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ (εκπρόσωποι: M. Σφυρη και I. Αμπαζής, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Cappelletti και S. Delaude)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Δυναμική — Προηγμένα Συστήματα Τηλεπικοινωνιών Πληροφορικής και Τηλεματικής ΑΕ στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 65 της 23.2.2015.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht Düsseldorf (Γερμανία) στις 18 Μαΐου 2015 — combit Software GmbH κατά Commit Business Solutions Ltd

(Υπόθεση C-223/15)

(2015/C 294/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και εκκαλούσα: combit Software GmbH

Εναγομένη και εφεσίβλητη: Commit Business Solutions Ltd

Προδικαστικό ερώτημα (¹)

Πώς επιδρά στην εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως ενός λεκτικού κοινοτικού σήματος το γεγονός ότι από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή ορισμένων κρατών μελών η ηχητική ομοιότητα του κοινοτικού σήματος με μια ονομασία η οποία προσβάλλει το εν λόγω σήμα εξουδετερώνεται μέσω της εννοιολογικής τους διαφοράς, ενώ από τη σκοπιά του μέσου καταναλωτή άλλων κρατών μελών κάτι τέτοιο δεν ισχύει:

- α) Για την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως αποτελεί καθοριστικό παράγοντα η άποψη των καταναλωτών ορισμένων κρατών μελών, η άποψη των καταναλωτών των υπόλοιπων κρατών μελών ή η άποψη ενός υποθετικού μέσου καταναλωτή του συνόλου των κρατών μελών;
- β) Όταν ο κίνδυνος συγχύσεως υφίσταται μόνο σε ορισμένα κράτη μέλη, θα πρέπει να θεωρείται ότι υπάρχει ή ότι δεν υπάρχει παραποίηση/απομίμηση κοινοτικού σήματος σε ολόκληρη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή θα πρέπει τότε να γίνεται διάκριση μεταξύ των μεμονωμένων κρατών μελών;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση), ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Naczelny Sąd Administracyjny (Πολωνία) στις 19 Μαΐου 2015 — Minister Finansów κατά Jan Mateusiak

(Υπόθεση C-229/15)

(2015/C 294/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Naczelny Sąd Administracyjny

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Καθού και αναιρεσείων: Minister Finansów

Προσφεύγων και αναιρεσίβλητος: Jan Mateusiak

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 18, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας ⁽¹⁾ την έννοια ότι ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού του υποκειμένου στον φόρο — εφόσον ο υποκείμενος στον φόρο έχει εκπέσει τον ΦΠΑ για την απόκτησή τους — δεν φορολογούνται σε περίπτωση παύσεως της δραστηριότητάς του μετά τη λήξη της περιόδου διακανονισμού που ορίζει το άρθρο 187 της οδηγίας και δεν πρέπει να περιλαμβάνονται στην απογραφή λόγω εκκαθαρίσεως, εάν έχει παρέλθει η εκ του νόμου προβλεπόμενη περίοδος διακανονισμού του ΦΠΑ για την απόκτησή τους η οποία προσδιορίζεται με βάση την εκτιμώμενη διάρκεια χρήσεώς τους στην επιχείρηση του υποκειμένου στον φόρο, ή έχει το εν λόγω άρθρο την έννοια ότι τα ενσώματα πάγια στοιχεία του ενεργητικού φορολογούνται σε κάθε περίπτωση παύσεως της οικονομικής δραστηριότητας του υποκειμένου στον φόρο χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η περίοδος διακανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ L 347, σ. 1.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Sąd Najwyższy (Πολωνία) στις 21 Μαΐου 2015
— Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o. κατά Polkomtel sp. z o.o.**

(Υπόθεση C-231/15)

(2015/C 294/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Αιτούν δικαστήριο

Sąd Najwyższy

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέοντες: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, Petrotel sp. z o.o.

Ανααιρεσίβλητη: Polkomtel sp. z o.o.

Προδικαστικό ερώτημα

Στην περίπτωση που ένας πάροχος δικτύου προσφεύγει κατά αποφάσεως εθνικής ρυθμιστικής αρχής επί των τιμολογίων για υπηρεσίες τερματισμού κλήσεων στο δίκτυο του εν λόγω παρόχου (απόφαση MTR [mobile termination rates]) και στη συνέχεια κατά μεταγενέστερης αποφάσεως της ρυθμιστικής αρχής με την οποία τροποποιείται σύμβαση που έχει συναφθεί μεταξύ του αποδέκτη της αποφάσεως MTR και μιας άλλης επιχειρήσεως, έτσι ώστε να προσαρμοστούν οι τιμές που καταβάλλει η άλλη επιχείρηση για υπηρεσίες τερματισμού κλήσεων στο δίκτυο του αποδέκτη της αποφάσεως MTR στις τιμές που καθορίστηκαν δυνάμει της αποφάσεως MTR (απόφαση εφαρμογής), έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη και [τέταρτη] περίοδος, της οδηγίας 2002/21 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία πλαίσιο) ⁽¹⁾ (ΕΕ 2002, L 108, σ. 33, όπως τροποποιήθηκε), την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο, λαμβανομένης υπόψη της διατάξεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, τέταρτη περίοδος, της οδηγίας 2002/21 και των συμφερόντων της επωφελούμενης από την απόφαση εφαρμογής επιχειρήσεως τα οποία απορρέουν από την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ή της αρχής της ασφάλειας δικαίου, δεν δύναται, αν διαπιστώσει ότι η απόφαση MTR έχει ακυρωθεί, να ακυρώσει την απόφαση εφαρμογής, ή μήπως έχει το άρθρο 4, παράγραφος 1, πρώτη και [τέταρτη] περίοδος, της οδηγίας 2002/21, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, την έννοια ότι το εθνικό δικαστήριο δύναται να ακυρώσει την απόφαση εφαρμογής της εθνικής ρυθμιστικής αρχής και, συνεπώς, τις προβλεπόμενες σε αυτή υποχρεώσεις για το διάστημα προ της εκδόσεως της δικαστικής αποφάσεως, στην περίπτωση που θεωρήσει ότι αυτό είναι απαραίτητο για την εξασφάλιση της αποτελεσματικής έννομης προστασίας της επιχειρήσεως η οποία προσέφυγε κατά της αποφάσεως της ρυθμιστικής αρχής περί εφαρμογής των υποχρεώσεων οι οποίες προβλέπονταν στην –εν τω μεταξύ ακυρωθείσα– απόφαση MTR;

⁽¹⁾ ΕΕ L 108, σ. 33.

Αναίρεση που άσκησε στις 28 Μαΐου 2015 η Naazneen Investments Ltd κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 18 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-250/13, Naazneen Investments Limited κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ)

(Υπόθεση C-252/15 P)

(2015/C 294/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Naazneen Investments Ltd (εκπρόσωποι: P. Goldenbaum, Rechtsanwältin, I. Rohr, Rechtsanwältin)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Energy Brands, Inc.

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-250/13,
- να ακυρώσει την απόφαση του τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R-1101/2011-2, ή, επικουρικώς, να αναπέμψει, εάν είναι απαραίτητο, την υπόθεση στο Δικαστήριο,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου, του Γενικού Δικαστηρίου και του τμήματος προσφυγών και,
- να υποχρεώσει την Energy Brands, Inc., σε περίπτωση παρεμβάσεως της στη διαδικασία, να φέρει τα δικά της έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία του περιεχομένου των άρθρων 75 και 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009⁽¹⁾, δεν προέβη σε ορθή και πλήρη σφαιρική εκτίμηση όλων των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίσθηκαν και όλων των κρίσιμων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως ή εσφαλμένως δεν διαπίστωσε την έλλειψη αιτιολογίας του τμήματος προσφυγών και δεν έλαβε επαρκώς υπόψη ή εφάρμοσε εσφαλμένως τις αρχές που έχουν διατυπωθεί από τη νομολογία. Πολλά συμπεράσματα του Γενικού Δικαστηρίου πάσχουν επίσης από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών.

I. Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ως προσήκουσα την αιτιολόγηση του τμήματος προσφυγών. Ειδικότερα, δεν δέχθηκε ότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τις σελίδες 6 έως 22 του υπομνήματος στις οποίες περιλαμβάνονταν οι λόγοι της προσφυγής ούτε τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία και την έλλειψη αυτοτελών ισχυρισμών. Στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της εύλογης αιτίας για τη μη χρήση, το Γενικό Δικαστήριο διέπραξε διονομικό σφάλμα στηρίζοντας τα συμπεράσματά του σε νέο στοιχείο αντλούμενο από την υποτιθέμενη υποχρέωση του κατόχου της άδειας να ελέγχει και να εποπτεύει την κατασκευή των προϊόντων.

II. Παράβαση του άρθρου 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 207/2009

1. Ουσιαστική χρήση

Το Γενικό Δικαστήριο

- έκρινε εσφαλμένα ότι το τμήμα προσφυγών είχε λάβει υπόψη τις προσκομισθείσες ένορκες βεβαιώσεις, ενώ δεν τοποθετήθηκε επί του θέματος της αποδεικτικής ισχύος των εν λόγω ένορκων βεβαιώσεων,
- στήριξε τα συμπεράσματά του σε εσφαλμένα πραγματικά περιστατικά διαπιστώνοντας την πολύ περιορισμένη οικονομική αξία της παραγγελίας των δώδεκα παλετών φιαλών για την πραγματοποίηση δοκιμαστικών πωλήσεων,
- κακώς έθεσε και εφάρμοσε έναν κανόνα κατά τον οποίο το σημαντικό μέγεθος μιας αγοράς, όπως η αγορά των ποτών ως μαζικών προϊόντων κατανάλωσης, συνεπάγεται αυτομάτως ότι ισχύουν αυστηρότερες προϋποθέσεις όσον αφορά την έκταση της χρήσεως,

- δεν τήρησε την αρχή κατά την οποία δεν απαιτείται διαρκής χρήση,
- υπέπεσε σε σφάλμα περί το δικαίο κρίνοντας ότι οι λόγοι για τους οποίους το σήμα δεν είχε αποτελέσει αντικείμενο εντατικότερης χρήσεως καθ' όλη την κρίσιμη περίοδο δεν έπρεπε να εξεταστούν αποκλειστικά στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της εύλογης αιτίας για τη μη χρήση,
- δεν έλαβε υπόψη τη διάκριση μεταξύ περιπτώσεων «μη χρήσεως» και περιπτώσεων «περιορισμένης χρήσεως»,
- διατύπωσε εσφαλμένως αρχή κατά την οποία όταν το τμήμα προσφυγών εκτιμά την ουσιαστική χρήση ενός σήματος, λαμβάνει υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη μιας τέτοιας χρήσεως και όχι τα αποδεικτικά στοιχεία που δικαιολογούν τη μη χρήση του σήματος αυτού,
- έκρινε εσφαλμένως ότι, στο πλαίσιο της διαφήμισης και άλλων δραστηριοτήτων προώθησης, μπορούν να θεωρηθούν κρίσιμες μόνον οι εκτεταμένες διαφημιστικές εκστρατείες,
- εσφαλμένως δεν δέχθηκε τη λυσιτέλεια των αποσπασμάτων που εκτυπώθηκαν από τον ιστότοπο του δικαιούχου του σήματος και δεν έλαβε υπόψη τις εξηγήσεις και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίσθηκαν συναφώς,
- προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του όρου «συμβολικό».

Στο πλαίσιο της εξετάσεως της λυσιτέλειας ενός μετρίου όγκου πωλήσεων κατά το στάδιο της εκ νέου εκκινήσεως, το Γενικό Δικαστήριο:

- προέβη σε εσφαλμένο υπολογισμό,
- δεν έλαβε υπόψη τον ελαττωματικό χαρακτήρα των προϊόντων και τη διαδικασία για την κήρυξη της εκπτώσεως που κινήθηκε από τρίτο ως πειστικό λόγο και,
- υπέπεσε σε πλάνη περί το δικαίο όσον αφορά τους πιθανούς λόγους της περιορισμένης χρήσεως. Στο πλαίσιο της ουσιαστικής χρήσεως, οι λόγοι για τους οποίους ένα σήμα δεν χρησιμοποιήθηκε περισσότερο δεν χρειάζεται να πληρούν τις προϋποθέσεις της εύλογης αιτίας για τη μη χρήση, αλλά να είναι επαρκείς για να καθιστούν βάσιμους τους λόγους για τους οποίους δεν υπήρξε χρήση σε μεγαλύτερο βαθμό.

2. Η εύλογη αιτία για τη μη χρήση

2.1 Τα προβλήματα όσον αφορά την κατασκευή των ποτών «SMART WATER»

Το Γενικό Δικαστήριο

- στήριξε τα συμπεράσματά του σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, διότι στην πραγματικότητα δεν υπήρξε αθέτηση της υποχρεώσεως ελέγχου και εποπτείας της κατασκευής των προϊόντων,
- αντιλήφθηκε εσφαλμένως τα κριτήρια των «περιστάσεων που δεν εξαρτώνται από τη θέληση του προσώπου στο οποίο ανήκει το σήμα» και του «εμποδίου στη χρήση του σήματος», κατά την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, της Συμφωνίας TRIPs, ειδικότερα διότι δεν διερωτήθηκε αν ήταν παράλογο να κατασκευάζονται και να διατίθενται στο εμπόριο νέα προϊόντα, αλλά αποκλειστικά και μόνο αν αυτό ήταν αδύνατο,
- δεν δέχθηκε ότι η αναιρεσείουσα παρέσχε λεπτομερείς εξηγήσεις όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατό να ξεκινήσει εκ νέου εύκολα και γρήγορα την κατασκευή και την παράδοση των προϊόντων, γεγονός το οποίο δεν έλαβαν υπόψη ούτε το τμήμα προσφυγών ούτε το Γενικό Δικαστήριο.

2.2 Η διαδικασία κηρύξεως της εκπτώσεως που κινήθηκε από τρίτο

Το Γενικό Δικαστήριο

- δεν δέχθηκε ότι η διαδικασία κηρύξεως της εκπτώσεως δεν εξαρτάτο προδήλως από τη θέληση του προσώπου στο οποίο ανήκε το σήμα,
- εφάρμοσε εσφαλμένο κριτήριο στηρίζοντας το συμπέρασμά του στο γεγονός ότι η διαδικασία κηρύξεως της εκπτώσεως δεν εμποδίζει τον δικαιούχο του σήματος να το χρησιμοποιεί,
- καθιέρωσε εσφαλμένο κριτήριο όσον αφορά τις «άμεσες συνέπειες»: το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε ότι υπήρχε πάντοτε η δυνατότητα, σε περίπτωση που η εν λόγω διαδικασία είχε ως αποτέλεσμα την έκπτωση του δικαιούχου, να ασκηθεί αγωγή αποζημιώσεως. Ωστόσο, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι αυτό δεν αποτελούσε εύλογη αιτία για τη μη χρήση, διότι δεν επρόκειτο για «άμεση συνέπεια» της διαδικασίας κηρύξεως της εκπτώσεως. Το συμπέρασμα αυτό του Γενικού Δικαστηρίου αντιβαίνει στη *ratio legis* της απαιτήσεως περί ουσιαστικής χρήσεως. Η σύντομη αναφορά ότι εναπόκειται στον δικαιούχο του σήματος να εκτιμήσει και να υπολογίσει τους κινδύνους και να εξακολουθήσει στη συνέχεια να χρησιμοποιεί το σήμα του παρά την αβεβαιότητα ως προς την καταβολή αποζημιώσεως ή να παύσει να το χρησιμοποιεί, οδηγεί σε προφανή διακριτική μεταχείριση των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Εξάλλου, το γεγονός αυτό μπορεί να συνεπάγεται κίνδυνο καταχρήσεως εκ μέρους τρίτων που ενδιαφέρονται για ένα καταχωρισμένο σήμα.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Amtsgericht Düsseldorf* (Γερμανία) στις 29 Μαΐου 2015 — *Steeff Mennens* κατά *Emirates Direktion für Deutschland*

(Υπόθεση C-255/15)

(2015/C 294/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Düsseldorf

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: *Steeff Mennens*

Εναγομένη: *Emirates Direktion für Deutschland*

Προδικαστικό ερώτημα

I. Πρέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹) να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι «εισιτήριο» είναι το έγγραφο βάσει του οποίου ο επιβάτης έχει (επίσης) δικαίωμα μεταφοράς με την πτήση στην οποία τοποθετήθηκε σε κατώτερη θέση, ανεξαρτήτως του αν στο έγγραφο αυτό αναγράφονται και άλλες πτήσεις, όπως ανταποκρίσεις πτήσεων και πτήσεις επιστροφής;

II. α. Εάν στο πρώτο ερώτημα δοθεί καταφατική απάντηση:

Πρέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 να ερμηνεύεται επίσης υπό την έννοια ότι «τιμή του εισιτηρίου» είναι το ποσό το οποίο έχει καταβάλει ο επιβάτης για το σύνολο των πτήσεων που αναγράφονται στο εισιτήριο, μολονότι η υποβάθμιση θέσεως πραγματοποιήθηκε μόνο σε μία από τις πτήσεις;

β. Εάν στο πρώτο ερώτημα δοθεί αρνητική απάντηση:

Πρέπει για τον προσδιορισμό του ποσού, βάσει του οποίου πραγματοποιείται η επιστροφή κατά το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού 261/2004, να λαμβάνεται υπόψη η τιμή που είχε ανακοινώσει ο αερομεταφορέας για τη μεταφορά στην αρχικώς κρατηθείσα θέση όσον αφορά το τμήμα της πτήσεως στο οποίο πραγματοποιήθηκε η υποβάθμιση θέσεως ή να διαιρείται η απόσταση που καλύπτει το τμήμα της πτήσεως στο οποίο πραγματοποιήθηκε η υποβάθμιση θέσεως διά της συνολικής αποστάσεως πτήσεως και εν συνεχεία, το πηλίκο αυτό να πολλαπλασιάζεται με τη συνολική τιμή της πτήσεως;

III. Πρέπει το άρθρο 10, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 να ερμηνεύεται επίσης υπό την έννοια ότι «τιμή του εισιτηρίου» είναι η τιμή της πτήσεως και μόνον, χωρίς φόρους και λοιπά τέλη;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) την
1η Ιουνίου 2015 — GD European Land Systems — Steyr GmbH**

(Υπόθεση C-262/15)

(2015/C 294/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: GD European Land Systems — Steyr GmbH

Αναρρεσίβλητη: Zollamt Eisenstadt Flughafen Wien

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Καταλαμβάνει η εξαίρεση που εισάγει η σημείωση 1, στοιχείο γ', του κεφαλαίου 93 της συνδυασμένης ονοματολογίας (παράρτημα I, δεύτερο μέρος, του κανονισμού [ΕΟΚ] 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (¹), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό [ΕΕ] 1001/2013 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2013 (²), η οποία κατά γράμμα ισχύει για «τα άρματα μάχης και τα θωρακισμένα αυτοκίνητα (κλάση 8710)», επίσης και «μέρη των ανωτέρω»;
- 2) Πρέπει η σημείωση 3 του τμήματος XVII της Συνδυασμένης Ονοματολογίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι «οπλικός σταθμός (θωρακισμένος πυργίσκος)», ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε άρματα μάχης ή σε «κινητά συστήματα θαλάσσιας μεταφοράς» ή επίσης σε σταθερές εγκαταστάσεις, κατατάσσεται ως μέρος άρματος μάχης στην κλάση 8710 για τον λόγο ότι ο εν λόγω οπλικός σταθμός εισάγεται από τον κατασκευαστή αρμάτων μάχης με σκοπό την κατασκευή ή τη συναρμολόγηση αρμάτων μάχης και χρησιμοποιείται πράγματι για αυτόν τον σκοπό;

(¹) ΕΕ L 256, σ. 1.

(²) ΕΕ L 290, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Kúria (Ουγγαρία) στις 3 Ιουνίου 2015 — Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

(Υπόθεση C-263/15)

(2015/C 294/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Kúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσες και αναιρεσείουσες: Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft., Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft.

Καθής και αναιρεσίβλητη: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ενεργούν οι προσφεύγουσες, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, υπό την ιδιότητα υποκειμένων στον φόρο, δεδομένου ότι η ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 1, της οδηγίας ΦΠΑ ⁽¹⁾ δεν εξαιρεί από το εννοιολογικό πεδίο της οικονομικής δραστηριότητας τις δραστηριότητες που ασκούν εμπορικές εταιρείες ούτε όταν αυτές μπορούν να ασκούν μόνον συμπληρωματικώς οικονομική δραστηριότητα επιχειρηματικής φύσεως;
- 2) Ασκεί επιρροή για τους σκοπούς του χαρακτηρισμού των προσφευγουσών ως υποκειμένων στον φόρο το γεγονός ότι σημαντικό μέρος της επενδύσεώς τους χρηματοδοτείται μέσω κρατικής ενισχύσεως και ότι, στο πλαίσιο της εκμεταλλεύσεως, έχουν έσοδα από την είσπραξη μειωμένων δικαιωμάτων εκμεταλλεύσεως;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί να θεωρηθεί ότι τα εν λόγω «δικαιώματα εκμεταλλεύσεως» συνιστούν την αντιπαροχή υπηρεσίας και ότι υφίσταται άμεση σχέση μεταξύ της παροχής της υπηρεσίας και της καταβολής της αντιπαροχής;
- 4) Συνιστά η εκμετάλλευση της επενδύσεως παροχή υπηρεσιών από τις προσφεύγουσες, κατά το άρθρο 24 της οδηγίας ΦΠΑ ή δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για παροχή υπηρεσιών καθόσον συνιστά εκτέλεση νόμιμης υποχρέωσης;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2015 η Makro autoservicio mayorista SA κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-269/12, Makro autoservicio mayorista κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-264/15 P)

(2015/C 294/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι arties

Ανααιρεσείουσα: Makro autoservicio mayorista SA (εκπρόσωποι: P. De Baere και P. Muñiz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, στο σύνολό της, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-269/12·
- να κρίνει την αναίρεση παραδεκτή·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποφανθεί επί της ουσίας·
- να καταδικάσει τους αναιρεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα των ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασιών.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση ανατρέσεως υποβλήθηκε από τη Makro Autoservicio Mayorista S.A. κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο, στις 12 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-269/12, Makro Autoservicio Mayorista SA κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως COM (2010) 22 τελικό της Επιτροπής, για τον λόγο ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν αφορά άμεσα την αναιρεσείουσα.

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη εφόσον οι ισπανικές αρχές δεν έχουν καμία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά το αποτέλεσμα όταν εφαρμόζουν απόφαση της Επιτροπής και, επομένως, η απόφαση της Επιτροπής την αφορά άμεσα.

Ειδικότερα, η αναιρεσείουσα προβάλλει τους εξής λόγους ανατρέσεως:

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όταν έκρινε ότι οι εθνικές αρχές έχουν περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την αναιρεσείουσα.
- Ακόμα και αν οι εθνικές αρχές διέθεταν περιθώριο εκτιμήσεως, *quod non*, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι η ύπαρξη και μόνον εξουσίας εκτιμήσεως δεν αρκεί για να αποκλειστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά άμεσα την αναιρεσείουσα.
- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών ή τα αλλοίωσε.

Αναίρεση που άσκησε στις 2 Ιουνίου 2015 η Vestel Iberia, SL κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 12 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-249/12, Vestel Iberia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-265/15 P)

(2015/C 294/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι parties

Αναιρεσείουσα: Vestel Iberia, SL (εκπρόσωποι: P. De Baere και P. Muñiz, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει, στο σύνολό της, την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-249/12·
- να κρίνει την αναίρεση παραδεκτή·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να αποφανθεί επί της ουσίας·
- να καταδικάσει τους αναιρεσίβλητους στα δικαστικά έξοδα των ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασιών.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα αίτηση αναιρέσεως υποβλήθηκε από τη Vestel Iberia, SL κατά της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο, στις 12 Μαρτίου 2015, στην υπόθεση T-249/12, Vestel Iberia SL κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως COM (2010) 22 τελικό της Επιτροπής, για τον λόγο ότι η απόφαση της Επιτροπής δεν αφορά άμεσα την αναιρεσείουσα.

Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε νομική πλάνη εφόσον οι ισπανικές αρχές δεν έχουν καμία διακριτική ευχέρεια όσον αφορά το αποτέλεσμα όταν εφαρμόζουν απόφαση της Επιτροπής και, επομένως, η απόφαση της Επιτροπής την αφορά άμεσα.

Ειδικότερα, η αναιρεσείουσα προβάλλει τους εξής λόγους αναιρέσεως:

- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όταν έκρινε ότι οι εθνικές αρχές έχουν περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την αναιρεσείουσα.
- Ακόμα και αν οι εθνικές αρχές διέθεταν περιθώριο εκτιμήσεως, *quod non*, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο διότι η ύπαρξη και μόνον εξουσίας εκτιμήσεως δεν αρκεί για να αποκλειστεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά άμεσα την αναιρεσείουσα.
- Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κατά τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών ή τα αλλοίωσε.

Αναίρεση που άσκησε στις 3 Ιουνίου 2015 η Central Bank of Iran κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-563/12, Central Bank of Iran κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-266/15 P)

(2015/C 294/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Central Bank of Iran (εκπρόσωποι: M. Lester και Z. Al-Rikabi, Barristers)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να εξαφανίσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-563/12·
- να ακυρώσει τα προσβαλλόμενα μέτρα στο βαθμό που αφορούν την αναιρεσείουσα και
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της αναιρεσείουσας στο πλαίσιο του πρώτου βαθμού και της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Central Bank of Iran άσκησε αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-563/12, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση ακυρώσεως της καταχωρίσεως της στην απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012⁽¹⁾ και στον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012⁽²⁾. Η αναιρεσείουσα προβάλλει τέσσερις λόγους αναιρέσεως.

Λόγος Α: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το Συμβούλιο είχε εξετάσει επαρκώς αν πληρούτο κάποιο από τα κριτήρια για την καταχώριση της αναιρεσείουσας στα προσβαλλόμενα μέτρα

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη συγχέοντας τις υπηρεσίες που παρείχε η αναιρεσείουσα βάσει του ιρανικού νόμου για νομισματικά και τραπεζικά ζητήματα με «χρηματοδοτική στήριξη» προς την κυβέρνηση του Ιράν, υπό την έννοια του σχετικού κριτηρίου χαρακτηρισμού. Οι υπηρεσίες που παρείχε η αναιρεσείουσα, ως κεντρική τράπεζα, όπως η τήρηση λογαριασμών και η διεκπεραίωση συναλλαγών εκκαθαρίσεως, δεν αποτελούν «χρηματοδοτική στήριξη» τέτοιας ποιοτικής και ποσοτικής σημασίας που να επιτρέπουν στην Κυβέρνηση του Ιράν την εφαρμογή πυρηνικού προγράμματος. Οι υπηρεσίες αυτές, αν ερμηνευτούν με προσήκοντα και αναλογικό τρόπο, δεν αποτελούν καν χρηματοδοτική στήριξη.

Λόγος Β: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το Συμβούλιο τήρησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ

Από την ύπαρξη του ιρανικού νόμου για νομισματικά και τραπεζικά ζητήματα του Ιράν, όπου ορίζονται τα καθήκοντα και οι εξουσίες της αναιρεσείουσας ως Κεντρικής Τράπεζας του Ιράν, δεν προκύπτει προδήλως (σε αντίθεση προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο) τι εννοεί το Συμβούλιο κάνοντας λόγο, στην αιτιολογία, για «χρηματοοικονομική στήριξη». Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι το Συμβούλιο δεν ήταν υποχρεωμένο να αιτιολογήσει ειδικά και συγκεκριμένα πώς και με ποιους τρόπους θεώρησε ότι η αναιρεσείουσα παρέσχε τέτοια στήριξη προς την Κυβέρνηση του Ιράν.

Λόγος Γ: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν προσβλήθηκαν τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε, επίσης, σε πλάνη κρίνοντας ότι το Συμβούλιο δεν προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας της αναιρεσείουσας. Το Συμβούλιο δεν παρουσίασε αποδείξεις πριν από την απόφαση να καταχωρίσει εκ νέου την αναιρεσείουσα στους καταλόγους. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη επιτρέποντας στο Συμβούλιο να συμπληρώσει την αιτιολογία του στηριζόμενο στις διατάξεις του ιρανικού νόμου για νομισματικά και τραπεζικά ζητήματα, κάτι στο οποίο δεν γινόταν σαφής αναφορά στην αιτιολογία (σε αντίθεση προς όσα δέχτηκε το Γενικό Δικαστήριο). Απέκρυσαν από την αναιρεσείουσα στοιχεία της υποθέσεως και δεν μπορούσε να προβάλει κατάλληλη υπεράσπιση.

Λόγος Δ: Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη απορρίπτοντας την αιτίαση της αναιρεσείουσας ότι το Δικαστήριο είχε προσβάλει, ανατιολογήσει και χωρίς να τηρήσει την αρχή της αναλογικότητας, τα θεμελιώδη δικαιώματα της αναιρεσείουσας, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων ιδιοκτησίας και προστασίας της φήμης

Το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να κρίνει ότι η καταχώριση της αναιρεσείουσας στους καταλόγους παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, διότι προκάλεσε σοβαρές δυσχέρειες στην αναιρεσείουσα και τον ιρανικό λαό, δεν επηρεάζει τις πηγές εσόδων της Ιρανικής Κυβερνήσεως και δεν θα συμβάλει στον σκοπό να υποχρεωθεί η Κυβέρνηση του Ιράν να τερματίσει την ανάπτυξη του προγράμματος διαδόσεως πυρηνικών όπλων.

(¹) Απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58).

(²) Κανονισμός (ΕΕ) 945/2012 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hof van Cassatie (Βέλγιο) στις 8 Ιουνίου 2015
— Rijkdsdienst voor Pensioenen κατά Hoogstad· έτερος διάδικος: Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering

(Υπόθεση C-269/15)

(2015/C 294/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van Cassatie

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Rijksdienst voor Pensioenen

Αναιρεσίβλητος: Willem Hoogstad

Έτερος διάδικος: Rijksinstituut voor ziekte en invaliditeitsverzekering

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 13, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εμποδίζει όπως μια εισφορά —όπως η κράτηση που πραγματοποιείται βάσει του άρθρου 191, παράγραφος 1, σημείο 7, του κωδικοποιημένου στις 14 Ιουλίου 1994 νόμου περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως της υγειονομικής περιθάλψεως και των σχετικών αποζημιώσεων και όπως η εισφορά αλληλεγγύης που οφείλεται βάσει του άρθρου 68 του νόμου της 30ής Μαρτίου 1994 περί κοινωνικών διατάξεων— παρακρατείται επί παροχών βελγικών συστημάτων επικουρικών συντάξεων τα οποία δεν αποτελούν νομοθεσία κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο ι', πρώτο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, όταν οι παροχές αυτές οφείλονται σε δικαιούχο, μη κάτοικο Βελγίου, ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του κανονισμού αυτού υπάγεται στην κοινωνικοασφαλιστική νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο αυτός κατοικεί;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2015 — Hecht-Pharma GmbH κατά Hohenzollern Apotheke, με ιδιοκτήτη τον Winfried Ertelt

(Υπόθεση C-276/15)

(2015/C 294/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: Hecht-Pharma GmbH

Αναιρεσίβλητο: Hohenzollern Apotheke, με ιδιοκτήτη τον Winfried Ertelt

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθεται το άρθρο 3, σημεία 1 και 2, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ⁽¹⁾ σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 21, παράγραφος 2, σημείο 1, του AMG [νόμου περί εμπορίας φαρμάκων] κατά την οποία δεν απαιτείται άδεια κυκλοφορίας για φάρμακα τα οποία προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και, λόγω αποδεδειγμένα συχνής ιατρικής ή οδοντιατρικής συνταγογραφήσεως, παρασκευάζονται, όσον αφορά τα κυριότερα στάδια παρασκευής τους, σε φαρμακείο σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τις εκατό ετοιμοπαράδοτες συσκευασίες ημερησίως στο πλαίσιο της συνήθους λειτουργίας του φαρμακείου και τα οποία προορίζονται για χορήγηση στο πλαίσιο της υπάρχουσας αδείας λειτουργίας του φαρμακείου;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

- 2) Ισχύει το ανωτέρω συμπέρασμα και στην περίπτωση που εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 21, παράγραφος 2, σημείο 1, του AMG ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαιτείται άδεια κυκλοφορίας για φάρμακα τα οποία προορίζονται για ανθρώπινη χρήση και, λόγω αποδεδειγμένα συχνής ιατρικής ή οδοντιατρικής συνταγογραφήσεως, παρασκευάζονται, όσον αφορά τα κυριότερα στάδια παρασκευής τους, σε φαρμακείο σε ποσότητες που δεν υπερβαίνουν τις εκατό ετοιμοπαράδοτες συσκευασίες ημερησίως στο πλαίσιο της συνήθους λειτουργίας του φαρμακείου και τα οποία προορίζονται για χορήγηση στο πλαίσιο της υπάρχουσας αδείας λειτουργίας του φαρμακείου, εφόσον τα φάρμακα είτε χορηγούνται κάθε φορά σε συγκεκριμένο ασθενή βάσει ιατρικής συνταγής, η οποία δεν είναι αναγκαίο να υπάρχει πριν την παρασκευή του εκάστοτε φαρμάκου, είτε παρασκευάζονται στο φαρμακείο σύμφωνα με τις ενδείξεις φαρμακοποιίας και προορίζονται για άμεση χορήγηση στους ασθενείς;

(¹) Οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311, σ. 67).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 9 Ιουνίου 2015 — Servoprax GmbH κατά Roche Diagnostics Deutschland GmbH

(Υπόθεση C-277/15)

(2015/C 294/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη, αντενάγουσα και αναιρεσείουσα: Servoprax GmbH

Ενάγουσα, αντεναγομένη και αναιρεσίβλητη: Roche Diagnostics Deutschland GmbH.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υποχρεούνται τρίτος, βάσει του άρθρου 9 της οδηγίας 98/79/ΕΚ (¹), να προβεί σε νέα ή συμπληρωματική αξιολόγηση της πιστότητας ιατροτεχνολογικού βοηθήματος χρησιμοποιούμενου στην αυτοδιάγνωση *in vitro* για τη μέτρηση της γλυκόζης του αίματος, το οποίο έχει ήδη υποβληθεί από τον κατασκευαστή σε αξιολόγηση πιστότητας βάσει του άρθρου 9 της εν λόγω οδηγίας εντός του κράτους μέλους Α (συγκεκριμένα: εντός του Ηνωμένου Βασιλείου), φέρει την προβλεπόμενη κατ' άρθρο 16 της ίδιας οδηγίας σήμανση CE και ανταποκρίνεται στις βασικές απαιτήσεις του άρθρου 3 και του παραρτήματος Ι αυτής, πριν διαθέσει το ως άνω βοήθημα στην αγορά του κράτους μέλους Β (συγκεκριμένα: στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) εντός συσκευασιών που φέρουν ενδείξεις στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους Β, η οποία διαφέρει από την επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους Α (συγκεκριμένα: στη γερμανική αντί της αγγλικής γλώσσας), και συνοδεύονται από οδηγίες χρήσεως στην επίσημη γλώσσα του κράτους μέλους Β αντί της γλώσσας του κράτους μέλους Α;
- 2) Έχει σημασία, συναφώς, αν οι οδηγίες χρήσεως που προσθέτει ο τρίτος αντιστοιχούν κατά λέξη στις πληροφορίες που παρέχει ο κατασκευαστής του προϊόντος στο πλαίσιο της διανομής του προϊόντος αυτού εντός του κράτους μέλους Β;

(¹) Οδηγία 98/79/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 1998, για τα ιατροτεχνολογικά βοηθήματα που χρησιμοποιούνται στη διάγνωση *in vitro* (ΕΕ L 331, σ. 1) όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2011/100/ΕΕ της Επιτροπής της 20ής Δεκεμβρίου 2011 (ΕΕ L 341, σ. 50).

Αναίρεση που άσκησαν στις 10 Ιουνίου 2015 ο Alexandre Borde και η Carbonium κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 25 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση T-314/14, Borde και Carbonium κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-279/15 P)

(2015/C 294/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναηρεσείοντες: Alexandre Borde και Carbonium SAS (εκπρόσωπος: A.B.H. Herzberg, Rechtsanwalt)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι αναιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ανατρέψει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 2015, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο:

α) απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες· και

β) καταδικάζει τους προσφεύγοντες (νυν αναιρεσιόντες) στα δικαστικά τους έξοδα και στα έξοδα της Επιτροπής.

— να κρίνει παραδεκτή την προσφυγή των αναιρεσιόντων·

και

α) να αποφανθεί αμετακλήτως επί της διαφοράς·

ή, επικουρικώς

β) να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει επί της ουσίας·

— Επικουρικώς: να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να κρίνει το ζήτημα του παραδεκτού μαζί με την ουσία της υποθέσεως και να αποφανθεί αναλόγως·

— Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιόντες υποστηρίζουν ότι η απόρριψη της προσφυγής τους ακυρώσεως ήταν παράνομη διότι (i) το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ανακριβείς και διαστρεβλωμένες διαπιστώσεις ως προς τα πραγματικά περιστατικά, προσβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο το δικαίωμα ακρόασης των αναιρεσιόντων· (ii) στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο κακώς περιόρισε τις δεκτικές προσφυγής πράξεις στις πράξεις που προβλέπονται από το άρθρο 288 ΣΛΕΕ· (iii) το Γενικό Δικαστήριο κακώς διαπίστωσε ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα δεν συνιστούν αποφάσεις βάσει του άρθρου 288, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ· (iv) στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι είχε καθοριστική σημασία το αν η προσβαλλόμενη πράξη «μπορεί να διαχωρισθεί από το συμβατικό πλαίσιο» και δεν έλαβε υπόψη άλλους κρίσιμους παράγοντες· (v) στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 263, παράγραφος 4, ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο κακώς εφάρμοσε κριτήρια που έχουν διαμορφωθεί σχετικά με υποθέσεις μεταξύ δύο αντιδικουσών πλευρών σε υπόθεση στην οποία υπάρχουν τρεις αντιδικούσες πλευρές· (vi) το Γενικό Δικαστήριο αγνόησε το δικαίωμα των αναιρεσιόντων σε πραγματική ένδικη προσφυγή, όπως το δικαίωμα αυτό προστατεύεται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων.

Αίτηση προδικαστικής απόφασεως την οποία υπέβαλε το Oberlandesgericht München (Γερμανία) στις 11 Ιουνίου 2015 — Soha Sahyouni κατά Raja Mamisch

(Υπόθεση C-281/15)

(2015/C 294/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberlandesgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανακόπτουσα: Soha Sahyouni

Καθού η ανακοπή: Raja Mamisch

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εκτείνεται το, κατά το άρθρο 1 αυτού, πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ) 1259/2010⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2010, για τη θέσπιση ενισχυμένης συνεργασίας στον τομέα του δικαίου που είναι εφαρμοστέο στο διαζύγιο και τον δικαστικό χωρισμό (ΕΕ L 343, σ. 10), και στο αποκαλούμενο ιδιωτικό διαζύγιο — εν προκειμένω: διαζύγιο που εκδόθηκε ενώπιον εκκλησιαστικού δικαστηρίου της Συρίας, δυνάμει της Σαρία;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1:
- α) Σε περίπτωση εξετάσεως της δυνατότητας αναγνώρισεως ενός διαζυγίου στην ημεδαπή, έχει επίσης εφαρμογή το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ) 1259/2010;
- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 α):
- (1) Πρέπει, κατά τρόπο αφηρημένο, να αποτελέσει βάση αναφοράς σύγκριση εκ της οποίας προκύπτει ότι το δίκαιο του οικείου κράτους παρέχει μεν πρόσβαση στο διαζύγιο και στον άλλο σύζυγο, εξαρτά όμως το διαζύγιο, λόγω του φύλου του συζύγου, από άλλες διαδικαστικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις απ' ό,τι την πρόσβαση του πρώτου συζύγου,
- ή
- (2) Εξαρτάται η ισχύς του κανόνα από το αν η εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου που εισάγει κατά τρόπο αφηρημένο διακρίσεις, εισάγει επίσης διακρίσεις — κατά τρόπο συγκεκριμένο — στην υπό εξέταση περίπτωση;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα β) (2):
- Αποτελεί η συναίνεση του συζύγου, εις βάρος του οποίου γίνεται διάκριση, στη λύση του γάμου — ακόμη και υπό τη μορφή επικυρωθείσας αποδοχής ανταλλαγμάτων — επαρκή λόγο μη εφαρμογής του κανόνα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 343, σ. 10.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Braunschweig (Γερμανία)
στις 11 Ιουνίου 2015 — Queisser Pharma GmbH & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της
Γερμανίας**

(Υπόθεση C-282/15)

(2015/C 294/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Braunschweig

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Queisser Pharma GmbH & Co. KG

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 34, 35 και 36 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων ⁽¹⁾, την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση κατά την οποία απαγορεύεται η παραγωγή ή επεξεργασία ή/και η διάθεση στην αγορά ενός συμπληρώματος τροφίμων το οποίο περιέχει αμινοξέα (συγκεκριμένα: L-ιστιδίνη), στον βαθμό που για το προϊόν αυτό δεν χορηγείται υπό πρόσθετες ουσιαστικές προϋποθέσεις άδεια παρεκκλίσεως περιορισμένης χρονικής ισχύος, η χορήγηση της οποίας εναπόκειται στην κρίση της εθνικής αρχής;
- 2) Προκύπτει από τη συστηματική εξέταση των άρθρων 14, 6, 7, 53 και 55 του κανονισμού (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων, ότι η απαγόρευση μεμονωμένων τροφίμων ή πρόσθετων τροφίμων σε εθνικό επίπεδο τελεί υπό τις εκεί θεσπιζόμενες προϋποθέσεις; Εμποδίζει το πλαίσιο αυτό τη θέσπιση εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως όπως αυτή που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα;
- 3) Έχει το άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΚ) 1925/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με την προσθήκη βιταμινών και ανόργανων συστατικών και ορισμένων άλλων ουσιών στα τρόφιμα ⁽²⁾, την έννοια ότι εμποδίζει τη θέσπιση εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως όπως αυτή που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα;

⁽¹⁾ ΕΕ L 31, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 404, σ. 26.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 11 Ιουνίου 2015 — X κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-283/15)

(2015/C 294/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: X

Αναερσιβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι διατάξεις της ΣΛΕΕ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση βάσει της οποίας πολίτης της Ένωσης, ο οποίος κατοικεί στην Ισπανία και του οποίου τα επαγγελματικά εισοδήματα φορολογούνται περίπου μέχρι το 60 % από τις Κάτω Χώρες και περίπου μέχρι το 40 % από την Ελβετία, δεν δύναται να αφαιρέσει από τα φορολογούμενα από τις Κάτω Χώρες επαγγελματικά εισοδήματά του τα αρνητικά εισοδήματα που απορρέουν από ευρισκόμενο στην Ισπανία ιδιόκτητο οίκημα, το οποίο χρησιμοποιήθηκε για προσωπικούς λόγους, ακόμη και αν αυτός έχει στο κράτος κατοικίας του, που είναι η Ισπανία, τόσο χαμηλό εισόδημα ώστε τα προαναφερθέντα αρνητικά εισοδήματα να μην μπορούν να οδηγήσουν σε μείωση φόρου στο κράτος κατοικίας κατά το συγκεκριμένο έτος;

- 2) (Α) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, πρέπει κάθε κράτος μέλος στο οποίο ο πολίτης της Ένωσης αποκτά μέρος των εισοδημάτων του, να λαμβάνει υπόψη ολόκληρο το ποσό των προαναφερθέντων αρνητικών εισοδημάτων; Ή η υποχρέωση αυτή έχει εφαρμογή μόνο για ένα από τα συγκεκριμένα κράτη ασκήσεως της επαγγελματικής δραστηριότητας, και, σε καταφατική περίπτωση, για ποιο; Ή ακόμη πρέπει κάθε ένα από τα κράτη ασκήσεως της επαγγελματικής δραστηριότητας (τα οποία δεν είναι το κράτος κατοικίας) να επιτρέπουν την έκπτωση μέρους αυτών των αρνητικών εισοδημάτων; Κατά ποιον τρόπο πρέπει στην τελευταία περίπτωση να καθοριστεί το μέρος που εκπίπτει;
- (Β) Έχει εν προκειμένω καθοριστική σημασία το κράτος μέλος εντός του οποίου παρέχεται πραγματικά η εργασία, ή το κράτος μέλος που είναι αρμόδιο να φορολογήσει τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν από την εργασία αυτή;
- 3) Είναι διαφορετική η απάντηση στα ερωτήματα υπό τον αριθμό 2, αν ένα από τα κράτη στα οποία ο πολίτης της Ένωσης αποκτά τα εισοδήματά του είναι η Ελβετία, η οποία δεν είναι κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ούτε αποτελεί μέρος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου;
- 4) Ποια σημασία έχει συναφώς το αν η νομοθεσία του κράτους κατοικίας του φορολογουμένου (εν προκειμένω, η Ισπανία) παρέχει σε αυτόν τη δυνατότητα εκπτώσεως τόκων ενυπόθηκου δανείου για το ιδιόκτητο οίκημά του, καθώς και τη δυνατότητα συμψηφισμού των εντεύθεν φορολογικών ζημιών του συγκεκριμένου έτους με ενδεχόμενα εισοδήματα από το κράτος αυτό κατά τα επόμενα έτη;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht München (Γερμανία) στις 15 Ιουνίου 2015 — Medical Imaging Systems GmbH (MIS) κατά Hauptzollamt München

(Υπόθεση C-288/15)

(2015/C 294/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht München

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Medical Imaging Systems GmbH (MIS)

Καθού: Hauptzollamt München

Προδικαστικά ερωτήματα

Είναι κρίσιμη για την κατάταξη εμπορεύματος στη διάκριση 6211 33 10 00 0 «Ενδύματα εργασίας» της Συνδυασμένης Ονοματολογίας⁽¹⁾ μόνον η εξωτερική του μορφή ή η προοριζόμενη χρήση του, ή πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, κατ' εφαρμογή του γενικού κανόνα 3, στοιχείο β', και τα στοιχεία που προσδίδουν στο εμπόρευμα τον ουσιώδη χαρακτήρα του;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256 της 7.9.1987, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 927/2012 της Επιτροπής, της 9ης Οκτωβρίου 2012 (ΕΕ L 304, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Krajský súd v Prešove (Σλοβακία) στις 15 Ιουνίου 2015 — Jozef Grundza

(Υπόθεση C-289/15)

(2015/C 294/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Krajský súd v Prešove

Διάδικος στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Jozef Grundza

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 7, παράγραφος 3, και το άρθρο 9, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της αποφάσεως-πλαισίου ⁽¹⁾ την έννοια ότι η προϋπόθεση του διπτού αξιοποιήσιμου θεωρείται ότι πληρούται μόνον όταν τα πραγματικά περιστατικά τα οποία μνημονεύει η προς αναγνώριση απόφαση συνιστούν *in concreto*, δηλαδή βάσει συγκεκριμένης εκτιμήσεως της περιπτώσεως, αδίκημα (ανεξάρτητα από τα συστατικά στοιχεία του ή από τον τρόπο περιγραφής του) επίσης στην έννομη τάξη του κράτους εκτελέσεως, ή για την εκπλήρωση της εν λόγω προϋποθέσεως αρκεί να συνιστά η περίπτωση γενικώς (*in abstracto*) αδίκημα επίσης στην έννομη τάξη του κράτους εκτελέσεως;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2008/909/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης σε ποινικές αποφάσεις οι οποίες επιβάλλουν ποινές στερητικές της ελευθερίας ή μέτρα στερητικά της ελευθερίας, για το σκοπό της εκτέλεσής τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ L 327, σ. 27).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Vergabekammer Südbayern (Γερμανία) στις 16 Ιουνίου 2015 — Hörmann Reisen GmbH κατά Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg

(Υπόθεση C-292/15)

(2015/C 294/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Vergabekammer Südbayern

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hörmann Reisen GmbH

Καθών: Stadt Augsburg, Landkreis Augsburg.

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Σε περίπτωση διαδικασίας αναθέσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2004/18/ΕΚ ⁽²⁾ και 2014/24/ΕΕ ⁽³⁾, εφαρμόζονται, καταρχήν, μόνον οι διατάξεις των οδηγιών αυτών, με συνέπεια να πρέπει να παραμείνουν ανεφάρμοστες οι παρεκκλίνουσες από τις προαναφερθείσες οδηγίες διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007;
2. Με βάση τα ανωτέρω, σε περίπτωση διαδικασίας αναθέσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2004/18/ΕΚ και 2014/24/ΕΕ, διέπεται η δυνατότητα υπεργολαβικής αναθέσεως αποκλειστικώς από τους κανόνες που έχει συναγάγει το Δικαστήριο βάσει της οδηγίας 2004/18/ΕΚ και από τη ρύθμιση του άρθρου 63, παράγραφος 2, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ ή μπορεί η αναθέτουσα αρχή, κατά παρέκκλιση από τα ανωτέρω, να επιβάλει στους διαγωνιζομένους, ακόμη και σε περίπτωση τέτοιας διαδικασίας αναθέσεως, υποχρέωση αυτοπρόσωπης εκπληρώσεως για ορισμένο ποσοστό της παροχής (υπολογιζόμενο βάσει των χιλιομέτρων της συγκοινωνιακής γραμμής) δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007;

3. Στην περίπτωση κατά την οποία το άρθρο 4, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 τυγχάνει εφαρμογής σε διαδικασία αναθέσεως κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007 σε συνδυασμό με τις οδηγίες 2004/18/ΕΚ και 2014/24/ΕΕ, έχει η αναθέτουσα αρχή, λαμβανομένης υπόψη της αιτιολογικής σκέψης 19 του κανονισμού (ΕΚ) 1370/2007, ευχέρεια να καθορίζει το ποσοστό αυτοπρόσωπης εκπλήρωσης, κατά τρόπον ώστε να δικαιολογείται η απαίτηση της αναθέτουσας αρχής να αντιστοιχεί η αυτοπρόσωπη εκπλήρωση σε ποσοστό 70 % της παροχής υπολογιζόμενο βάσει των χιλιομέτρων της συγκοινωνιακής γραμμής;

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2007 για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΟΚ) 1191/69 και (ΕΟΚ) 1107/70 (ΕΕ L 315, σ. 1).
- (²) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 2004 περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).
- (³) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το SØ- og Handelsretten (Δανία) στις 18 Ιουνίου 2015 — Ferring Lægemedler A/S, ενεργούσα για λογαριασμό της Ferring B.V., κατά Orifarm A/S

(Υπόθεση C-297/15)

(2015/C 294/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

SØ- og Handelsretten

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Ferring Lægemedler A/S, ενεργούσα για λογαριασμό της Ferring B.V.

Εναγόμενη: Orifarm A/S

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2008/95/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, και η σχετική νομολογία την έννοια ότι ο δικαιούχος σήματος μπορεί νομίμως να αντιταχθεί στη συνέχιση της διαθέσεως στην αγορά φαρμακευτικού σκευάσματος από παράλληλο εισαγωγέα, όταν ο εν λόγω εισαγωγέας έχει προβεί σε επανασυσκευασία του φαρμάκου σε νέα, εξωτερική συσκευασία και έχει θέσει επ' αυτής το σήμα, σε περίπτωση κατά την οποία ο δικαιούχος του οικείου σήματος εμπορεύεται το εν λόγω φάρμακο σε συσκευασίες ιδίων ποσοτήτων και μεγεθών στο σύνολο των χωρών που ανήκουν στον ΕΟΧ στις οποίες αυτό πωλείται;
- 2) Θα ήταν διαφορετική η απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, αν ο δικαιούχος του σήματος διέθετε στην αγορά, τόσο του κράτους εισαγωγής όσο και του κράτους εξαγωγής, το εν λόγω φάρμακο σε δύο διαφορετικές συσκευασίες (συσκευασία των δέκα τεμαχίων και συσκευασία του ενός τεμαχίου) και ο εισαγωγέας αγόραζε συσκευασίες των δέκα τεμαχίων από τη χώρα εξαγωγής και τις επανασυσκεύαζε σε συσκευασίες του ενός τεμαχίου, επί των οποίων θα έθετε το σήμα πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της χώρας εισαγωγής;

(¹) ΕΕ L 299, σ. 25.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal administratif (Λουξεμβούργο) στις 19 Ιουνίου 2015 — Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser κατά Directeur de l'administration des contributions directes

(Υπόθεση C-300/15)

(2015/C 294/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal administratif

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Charles Kohll, Sylvie Kohll-Schlesser

Καθού: Directeur de l'administration des contributions directes

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι αντίθετες προς την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, η οποία καθιερώνεται ιδίως από το άρθρο 45 ΣΛΕΕ, οι διατάξεις του άρθρου 139ter, παράγραφος 1, του loi modifiée du 4 décembre 1967 concernant l'imprôt sur le revenu [νόμου της 4ης Δεκεμβρίου 1967 για τον φόρο εισοδήματος, όπως έχει τροποποιηθεί], στο μέτρο που προβλέπουν τη χορήγηση του ευεργετήματος της πιστώσεως φόρου μόνον στα πρόσωπα που διαθέτουν δελτίο παρακρατήσεως φόρου;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 19 Ιουνίου 2015 —
Marc Soulier, Sara Doke κατά ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre**

(Υπόθεση C-301/15)

(2015/C 294/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Marc Soulier, Sara Doke

Καθών: ministre de la Culture et de la Communication, Premier ministre

Προδικαστικό ερώτημα

Αντίκειται στις [...] διατάξεις [άρθρο 2 και άρθρο 5, παράγραφος 5] της οδηγίας 2001/29/EK της 22ας Μαΐου 2001 ⁽¹⁾ κανονιστική ρύθμιση, όπως αυτή που αναλύθηκε στο σημείο 1 της [παρούσας] αποφάσεως, η οποία, υπό τις προϋποθέσεις που τάσσει, αναθέτει σε εγκεκριμένες εταιρίες εισπράξεως και κατανομής των δικαιωμάτων την άσκηση του δικαιώματος να επιτρέπουν την αναπαραγωγή και την αναπαραστάση υπό ψηφιακή μορφή των «εκτός κυκλοφορίας» βιβλίων, επιτρέποντας παράλληλα στους συγγραφείς των βιβλίων αυτών ή τους δικαιοδόχους τους να εναντιώνονται ή να τερματίζουν την εν λόγω άσκηση του δικαιώματος;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado Contencioso-Administrativo
Tarragona (Ισπανία) στις 19 Ιουνίου 2015 — Correos y Telégrafos S.A. κατά Ayuntamiento de Vila Seca**

(Υπόθεση C-302/15)

(2015/C 294/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Contencioso-Administrativo Tarragona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Correos y Telégrafos S.A.

Καθού: Ayuntamiento de Vila Seca

Προδικαστικά ερωτήματα

Αντιτίθενται τα άρθρα 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και 7 της οδηγίας 2008/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Φεβρουαρίου 2008 ⁽¹⁾, για την τροποποίηση της οδηγίας 97/67/EK ⁽²⁾ σχετικά με την πλήρη υλοποίηση της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών, σε εθνική νομοθεσία που ορίζει την απαλλαγή από φόρους που συνδέονται με τη δραστηριότητα αυτή ως μέσο χρηματοδότησεως της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας;

⁽¹⁾ EE L 52, σ. 3.

⁽²⁾ EE L 15, σ. 14.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 24 Ιουνίου 2015 —
Delta Air Lines Inc. κατά Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthé
Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen,
Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm
Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen**

(Υπόθεση C-305/15)

(2015/C 294/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: Delta Air Lines Inc.

Καθών: Daniel Dam Hansen, Mille Doktor, Carsten Jensen, Mogens Jensen, Dorthé Fabricius, Jens Ejner Rasmussen, Christian Bøje Pedersen, Andreas Fabricius, Mads Wedel Rasmussen, Nicklas Wedel Rasmussen, Thomas Lindstrøm Jensen, Marianne Thestrup Jensen, Erik Lindstrøm Jensen, Jakob Lindstrøm Jensen, Liva Doktor, Peter Lindstrøm Jensen

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Έχουν τα άρθρα 5 και 7, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Φεβρουαρίου 2004 την έννοια ότι οι επιβάτες αεροπορικών εταιριών μπορούν να έχουν δικαίωμα αποζημιώσεως δυνάμει του κανονισμού περισσότερες από μία φορές στο πλαίσιο της ίδιας κρατήσεως, όταν η εναλλακτική πτήση στην οποία ο πραγματικός αερομεταφορέας μετέφερε τον επιβάτη ματαιώθηκε ή καθυστέρησε για διάστημα μεγαλύτερο των τριών ωρών, με αποτέλεσμα η κατά το άρθρο 7 του κανονισμού αποζημίωση να μην είναι κατ' αποκοπή ποσό, αλλά να συνδέεται με τον αριθμό των ματαιώσεων ή με την έκταση της ματαιώσεως και της συναφούς καθυστέρησης;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, πώς θα μπορέσει αυτό να συμβαδίσει με την αρχή που προβλέπεται στην απόφαση του Δικαστηρίου της ΕΕ της 19ης Νοεμβρίου 2009 (Sturgeon κ.λπ., C-402/07 και C-432/07), σύμφωνα με την οποία το άρθρο 5 του κανονισμού έχει την έννοια ότι οι επιβάτες πτήσεων με καθυστέρηση πρέπει να εξομοιώνονται με τους επιβάτες πτήσεων που ματαιώθηκαν ως προς τους κανόνες για την αποζημίωση, όταν το Δικαστήριο της ΕΕ έκρινε στην απόφασή του της 23ης Οκτωβρίου 2012 (Nelson κ.λπ., C-581/10 και C-629/10) ότι οι άνω των τριών ωρών καθυστερήσεις δεν πρέπει να λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ύψους της κατ' αποκοπή αποζημιώσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 25 Ιουνίου 2015
— Vincent Deroo-Blanquart κατά Sony Europe Limited, διάδοχος της Sony France SA**

(Υπόθεση C-310/15)

(2015/C 294/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Vincent Deroo-Blanquart

Αναρρεσίβλητη: Sony Europe Limited, διάδοχος της Sony France SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν τα άρθρα 5 και 7 της οδηγίας 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά (¹), την έννοια ότι συνιστά αθέμιτη παραπλανητική εμπορική πρακτική η συνοδευόμενη με δώρα προσφορά, που συνίσταται στην πώληση ενός υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά, όταν ο κατασκευαστής του υπολογιστή, παρέσχε, μέσω του μεταπωλητή του, πληροφορίες για κάθε ένα από τα προεγκατεστημένα λογισμικά, δεν διευκρίνισε όμως το κόστος κάθε ενός από αυτά τα στοιχεία;
- 2) Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2005/29 την έννοια ότι συνιστά αθέμιτη εμπορική πρακτική η συνοδευόμενη με δώρα προσφορά που συνίσταται στην πώληση ενός υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά, όταν ο κατασκευαστής δεν αφήνει καμία άλλη επιλογή στον καταναλωτή από το να δεχθεί αυτά τα λογισμικά ή να προβεί σε υπαναχώρηση πωλήσεως;
- 3) Έχει το άρθρο 5 της οδηγίας 2005/29 την έννοια ότι συνιστά αθέμιτη εμπορική πρακτική η συνοδευόμενη με δώρα προσφορά που συνίσταται στην πώληση ενός υπολογιστή εξοπλισμένου με προεγκατεστημένα λογισμικά, όταν ο καταναλωτής βρίσκεται σε αδυναμία να προμηθευθεί από τον ίδιο κατασκευαστή έναν υπολογιστή χωρίς λογισμικά;

(¹) ΕΕ L 149, σ. 22.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Korkein oikeus (Φινλανδία) στις 25 Ιουνίου 2015 — TrustBuddy AB κατά Lauri Pihlajaniemi

(Υπόθεση C-311/15)

(2015/C 294/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Korkein oikeus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσέιουσα: TrustBuddy AB

Ανααιρεσίβλητος: Lauri Pihlajaniemi

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 3, στοιχείο β', της οδηγίας 2008/48/EK ⁽¹⁾, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι ως πιστωτικός φορέας λογίζεται επίσης επιχείρηση η οποία προωθεί μέσω του διαδικτύου τη χορήγηση αποκαλούμενων πιστώσεων peer to peer σε καταναλωτές και ασκεί έναντι των καταναλωτών το –συνήθως ασκούμενο από τους πιστωτές– δικαίωμα προσδιορισμού των όρων της πιστώσεως, χορηγήσεως και προβολής της απαιτήσεως εξοφλήσεως της πιστώσεως, μολονότι τα χορηγούμενα στο πλαίσιο της πιστώσεως χρηματικά ποσά προέρχονται από ιδιώτες που διατηρούν την ανωνυμία τους και είναι διαχωρισμένα από την περιουσία της επιχείρησεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 133, σ. 66)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το tribunal de commerce de Paris (Γαλλία) στις 25 Ιουνίου 2015 — Eco-Emballages SA κατά Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

(Υπόθεση C-313/15)

(2015/C 294/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Eco-Emballages SA

Εναγόμενες: Sphère France SAS, Schweitzer SAS, Carrefour Import SAS, Tissue France SCA, SCA Hygiène Products SAS, WEPA Troyes SAS, Industrie Cartarie Tronchetti SpA, Industrie Cartarie Tronchetti Ibérica, SL, Kimberly-Clark SAS, Gopack SAS, Delipapier, CMC France SARL, Paul Hartmann SA, Wepa Lille SAS, Industrie Cartarie Tronchetti France SAS, Melitta France SAS, Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG, Scamark SAS, Système U Centrale Nationale SAS

Προδικαστικά ερωτήματα

Περιλαμβάνει η έννοια της συσκευασίας, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 3 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, η οποία τροποποιήθηκε με την οδηγία 2004/12/ΕΚ ⁽¹⁾, τους «κυλίνδρους συσφίξεως» (ρόλοι, σωλήνες και κύλινδροι) που περιβάλλονται από περιελιγμένο ελαστικό υλικό, όπως χαρτί ή πλαστικές μεμβράνες, το οποίο πωλείται στους καταναλωτές;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, που τροποποιεί την οδηγία 94/62/ΕΚ για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας (ΕΕ L 47, σ. 26).

Προσφυγή της 26ης Ιουνίου 2015 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Γαλλικής Δημοκρατίας**(Υπόθεση C-314/15)**

(2015/C 294/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: O. Beynet και E. Manhaeve)

Καθή: Γαλλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη έχοντας διασφαλίσει τη δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία των αστικών λυμάτων 15 οικισμών με ισοδύναμο πληθυσμού μεταξύ των 10 000 και των 15 000, για όλες τις απορρίψεις εκτός ευαίσθητων ζωνών, είτε με ισοδύναμο πληθυσμού μεταξύ των 2 000 και των 10 000, για όλες τις απορρίψεις σε γλυκά ύδατα και σε εκβολές ποταμών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της, η Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλία ότι δεν εφάρμοσε ορθώς, σε δεκαπέντε οικισμούς, την οδηγία 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων.

Κατά το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ, οι οικισμοί των οποίων των ισοδύναμο πληθυσμού (ι.π.) περιλαμβάνεται μεταξύ των 10 000 και των 15 000, για όλες τις απορρίψεις εκτός ευαίσθητων ζωνών, είτε μεταξύ των 2 000 και των 10 000, για όλες τις απορρίψεις σε γλυκά ύδατα και σε εκβολές ποταμών, πρέπει να έχουν αποχετευτικά δίκτυα και να υποβάλλουν τα αστικά λύματα σε δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2005.

⁽¹⁾ ΕΕ L 135, σ. 40.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour constitutionnelle (Λουξεμβούργο) στις 29 Ιουνίου 2015 — ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA κατά État du Grand-duché de Luxembourg**(Υπόθεση C-321/15)**

(2015/C 294/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour constitutionnelle

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ArcelorMittal Rodange et Schifflange SA

Καθού: État du Grand-duché de Luxembourg (Λουξεμβουργιανό Δημόσιο)

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι το άρθρο 13, παράγραφος 6, του τροποποιημένου νόμου της 23ης Δεκεμβρίου 2004, ο οποίος καθιερώνει ένα σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, άρθρο που επιτρέπει στον αρμόδιο υπουργό να αξιώνει την επιστροφή, χωρίς πλήρη ή μερική αποζημίωση, των δικαιωμάτων που έχουν μεν χορηγηθεί σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφοι 2 και 4, του ίδιου αυτού νόμου, αλλά δεν έχουν χρησιμοποιηθεί, σύμφωνο με την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου ⁽¹⁾, και ειδικότερα με την οικονομία του προβλεπόμενου από την οδηγία συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων (αυτό το ερώτημα περιλαμβάνει το ζήτημα αν τα δικαιώματα που έχουν χορηγηθεί, αλλά δεν έχουν χρησιμοποιηθεί, μπορούν να χαρακτηριστούν ως αγαθά, καθώς και το ζήτημα αν τίθεται θέμα επιστροφής τους και, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης, το ζήτημα του νομικού χαρακτηρισμού της επιστροφής αυτής);

⁽¹⁾ ΕΕ L 275, σ. 32.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Østre Landsret (Δανία) στις 2 Ιουλίου 2015 —
TDC A/S κατά Teleklagenævnet, Erhvervs- og Vækstministeriet**

(Υπόθεση C-327/15)

(2015/C 294/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Østre Landsret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: TDC A/S

Καθών: Teleklagenævnet (Επιτροπή προσφυγών στον τομέα των τηλεπικοινωνιών), Erhvervs- og Vækstministeriet (Υπουργείο Επιχειρήσεων και Ανάπτυξης)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η οδηγία 2002/22/EK της 7ης Μαρτίου 2002, για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών («οδηγία για την καθολική υπηρεσία») ⁽¹⁾, και ειδικότερα το άρθρο της 32, την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει κανόνες δυνάμει των οποίων μια επιχείρηση δεν μπορεί να προβάλει αξίωση έναντι του κράτους μέλους για την κάλυψη των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών που δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο II της οδηγίας, εφόσον τα κέρδη που έχει αποκομίσει η επιχείρηση από άλλες υπηρεσίες, οι οποίες εμπίπτουν στις κατά το κεφάλαιο II της οδηγίας υποχρεώσεις καθολικής υπηρεσίας της επιχείρησής αυτής, υπερβαίνουν τη ζημία που συνδέεται με την παροχή των πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών;
- 2) Έχει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει κανόνες δυνάμει των οποίων επιχείρησεις έχουν τη δυνατότητα να προβάλουν αξιώσεις έναντι του κράτους μέλους για την κάλυψη των δαπανών που αντιστοιχούν στο καθαρό κόστος της παροχής πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών οι οποίες δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας, μόνον όταν το εν λόγω καθαρό κόστος συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις;

- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, δύναται το κράτος μέλος να ορίσει ότι η παροχή πρόσθετων υποχρεωτικών υπηρεσιών που δεν εμπίπτουν στο κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας δεν συνιστά αθέμιτη επιβάρυνση, όταν η επιχείρηση, γενικώς, έχει αποκομίσει κέρδη από την παροχή όλων αυτών των υπηρεσιών ως προς τις οποίες έχει υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας, περιλαμβανομένης της παροχής υπηρεσιών που η επιχείρηση θα είχε παράσχει ακόμη και χωρίς να έχει την υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;
- 4) Έχει η οδηγία για την καθολική υπηρεσία την έννοια ότι αντιτίθεται στη δυνατότητα κράτους μέλους να θεσπίσει κανόνες δυνάμει των οποίων το καθαρό κόστος που επιβαρύνει συγκεκριμένη επιχείρηση για την παροχή καθολικής υπηρεσίας κατά το κεφάλαιο II της εν λόγω οδηγίας υπολογίζεται ως η διαφορά μεταξύ των συνολικών εσόδων και των συνολικών εξόδων που συνδέονται με την παροχή της οικείας υπηρεσίας, περιλαμβανομένων επίσης των εσόδων και των εξόδων που θα είχε καταγράψει η επιχείρηση χωρίς να έχει την υποχρέωση καθολικής υπηρεσίας;
- 5) Αν οι επίμαχοι εθνικοί κανόνες (βλ. τα τέσσερα πρώτα ερωτήματα) έχουν εφαρμογή σε πρόσθετη υποχρεωτική υπηρεσία που πρέπει να παρασχεθεί όχι μόνο στη Δανία, αλλά τόσο στην Δανία όσο και στη Γροιλανδία, η οποία δυνάμει του παραρτήματος II της ΣΛΕΕ συνιστά υπερπόντια χώρα ή έδαφος, ισχύουν στην περίπτωση αυτή οι απαντήσεις στα τέσσερα πρώτα ερωτήματα επίσης ως προς το μέρος της υποχρέωσης που αφορά τη Γροιλανδία, όταν η υποχρέωση έχει επιβληθεί από τις δανικές αρχές σε επιχείρηση η οποία είναι εγκατεστημένη στη Δανία και δεν έχει κατά τα λοιπά δραστηριότητες στη Γροιλανδία;
- 6) Ποια σημασία έχουν για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα τα άρθρα 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, καθώς και η απόφαση 2012/21/ΕΕ της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 2011, για την εφαρμογή του άρθρου 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ στις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντισταθμίσεως για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας, οι οποίες χορηγούνται σε ορισμένες επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος⁽²⁾;
- 7) Ποια σημασία έχει για την απάντηση στα πέντε πρώτα ερωτήματα η αρχή της ελάχιστης δυνατής στρεβλώσεως του ανταγωνισμού, η οποία διατυπώνεται, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στο άρθρο 3, παράγραφος 2, και στις αιτιολογικές σκέψεις 4, 18, 23 και 26, καθώς και στο παράρτημα IV, μέρος Β, της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία;
- 8) Αν οι διατάξεις της οδηγίας για την καθολική υπηρεσία αντιτίθενται στη θέσπιση εθνικών ρυθμίσεων όπως οι προαναφερθείσες στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τέταρτο ερώτημα, έχουν οι διατάξεις αυτές ή οι περιορισμοί αυτοί άμεσο αποτέλεσμα;
- 9) Ποιοι ειδικότεροι παράγοντες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του αν μια εθνική προθεσμία για την υποβολή αιτήσεων όπως περιγράφεται στο σημείο 3.17, και η εφαρμογή της, συνάδουν με τις αρχές της καλόπιστης συνεργασίας, της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας που προβλέπονται στο δίκαιο της ΕΕ;

⁽¹⁾ ΕΕ 2002, L 108, σ. 51.

⁽²⁾ ΕΕ 2012, L 7, σ. 3.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 3 Ιουλίου 2015
— Maria Cristina Elisabetta Ornano κατά Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

(Υπόθεση C-335/15)

(2015/C 294/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Maria Cristina Elisabetta Ornano

Καθού: Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero

Προδικαστικό ερώτημα

- 1) Αντιτίθενται το άρθρο 11, πρώτο εδάφιο, σημείο 1, σημείο 2, στοιχείο β', και σημείο 3, και οι δύο τελευταίες αιτιολογικές σκέψεις της οδηγίας 92/85/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, καθώς και το άρθρο 157, παράγραφος 1, 2 και 4, ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 141 ΣΕΚ), το άρθρο 158 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 142 ΣΕΚ), κατά το μέρος που ορίζει ότι «[τ]α κράτη μέλη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για τη διατήρηση της υφισταμένης ισοτιμίας των συστημάτων περί αδειών μετ' αποδοχών», οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 2, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', καθώς και το άρθρο 15 και οι αιτιολογικές σκέψεις 23 και 24 της οδηγίας 2006/54/ΕΚ ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, και, τέλος, το άρθρο 23 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε εθνική ρύθμιση η οποία, βάσει του άρθρου 3, πρώτο εδάφιο, του νόμου 27 της 19ης Φεβρουαρίου 1981, όπως είχε πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 1, παράγραφος 325, του νόμου 311 της 30ής Δεκεμβρίου 2004, δεν επιτρέπει την παροχή της αποζημίωσης, που αυτή προβλέπει, για τις περιόδους υποχρεωτικής άδειας μητρότητας πριν από την 1η Ιανουαρίου 2005;

⁽¹⁾ Οδηγία 92/85/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων που αποβλέπουν στη βελτίωση της υγείας και της ασφάλειας κατά την εργασία των εγκύων, λεχόνων και γαλουχουσών εργαζομένων (δέκατη ειδική οδηγία κατά την έννοια του άρθρου 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ) (ΕΕ L 348, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204, σ. 23).

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Ιουλίου 2015 ο Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-217/11, Staelen κατά Ευρωπαίου Διαμεσολαβητή

(Υπόθεση C-337/15 P)

(2015/C 294/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής (εκπρόσωπος: G. Grill)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Claire Staelen

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

Κυρίως:

— να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-217/11 (1) καθόσον καταλήγει στο συμπέρασμα ότι (α) ο Διαμεσολαβητής υπέπεσε πολλακώς σε παράνομη συμπεριφορά συνιστάμενη σε κατάφωρες παραβιάσεις του δικαιού της Ένωσης, (β) αποδείχθηκε η ύπαρξη ηθικής βλάβης και (γ) υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της διαπιστωθείσας από το Γενικό Δικαστήριο παράνομης συμπεριφοράς και της ηθικής βλάβης και (2) καθόσον υποχρεώνει τον Διαμεσολαβητή σε καταβολή αποζημιώσεως ύψους 7 000 ευρώ·

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη εφόσον αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου·

επικουρικώς,

— να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου εφόσον αναιρεθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, και

— να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων κατά δίκαιο και ισότιμο τρόπο.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως ο Διαμεσολαβητής προβάλλει λόγους οι οποίοι αφορούν πολλαπλές περιπτώσεις νομικής πλάνης.

Πρώτον, εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι μια απλή παραβίαση της αρχής της επιμέλειας αρκεί για τη στοιχειοθέτηση κατάφωρης παραβιάσεως. Ο Διαμεσολαβητής εκτιμά ότι η θέση αυτή του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι σύμφωνη προς τη νομολογία περί εξωσυμβατικής ευθύνης, κατά την οποία πρέπει να αποδεικνύεται η κατάφωρη παραβίαση κανόνα δικαίου ο οποίος απονέμει δικαιώματα σε ιδιώτες, ενώ το αποφασιστικό κριτήριο βάσει του οποίου μπορεί να θεωρηθεί ότι η προϋπόθεση αυτή πληρούται είναι εκείνο της πρόδηλης και σοβαρής υπερβάσεως εκ μέρους του θεσμικού οργάνου των ορίων της διακριτικής ευχέρειάς του. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη τις ιδιαιτερότητες του θεσμού του Διαμεσολαβητή και, ειδικότερα, το γεγονός ότι ο Διαμεσολαβητής έχει ιδιαίτερα ευρεία διακριτική ευχέρεια κατά τη διεξαγωγή των ερευνών.

Δεύτερον, ο Διαμεσολαβητής αμφισβητεί περαιτέρω την ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου ως προς το ότι, όταν διεξαγει έρευνα και οσάκις θεσμικό όργανο του παρέχει εξηγήσεις οι οποίες θεωρούνται πειστικές, τούτο δεν τον απαλλάσσει από την ευθύνη του να διασφαλίσει ότι τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίζονται οι εξηγήσεις αυτές επαληθεύονται, ιδίως όταν οι εν λόγω εξηγήσεις συνιστούν τη μόνη βάση για τη διαπίστωση της μη υπάρξεως κακοδιοικήσεως. Ο Διαμεσολαβητής εκτιμά συγκεκριμένα ότι τα θεσμικά όργανα οφείλουν να του παρέχουν ορθές πληροφορίες, οπότε είναι θεμιτό να στηρίζει τα συμπεράσματά του επί των πληροφοριών που του παρέχονται, στον βαθμό που δεν υφίστανται στοιχεία που θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν την αξιοπιστία των παρασχεθεισών πληροφοριών. Από την άποψη αυτή, ο Διαμεσολαβητής υποστηρίζει ότι δεν υφίστατο κανένας λόγος ανησυχίας ως προς το ότι οι παρασχεθείσες πληροφορίες δεν αντιστοιχούσαν στα πραγματικά περιστατικά.

Τρίτον, καίτοι ο Διαμεσολαβητής συμμερίζεται τη διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι ορισμένες απαντήσεις του Διαμεσολαβητή διατυπώθηκαν πέραν της εύλογης προθεσμίας, ο Διαμεσολαβητής αμφισβητεί ότι η εν λόγω παραβίαση του δικαίου της Ένωσης που του καταλογίζεται μπορεί να χαρακτηριστεί ως κατάφωρη παραβίαση. Ως εκ τούτου, δεν στοιχειοθετείται εξωσυμβατική ευθύνη της Ένωσης.

Τέταρτον, ο Διαμεσολαβητής εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να επεξηγήσει τον λόγο για τον οποίο χαρακτήρισε την προσβολή της εμπιστοσύνης της C. Staelen στον θεσμό του Διαμεσολαβητή ως ηθική βλάβη.

Τέλος, ο Διαμεσολαβητής αμφισβητεί την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς που του καταλογίζεται και της απώλειας της εμπιστοσύνης στον θεσμό του εκ μέρους της C. Staelen.

Αναίρεση που άσκησε στις 7 Ιουλίου 2015 η Claire Staelen κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-217/11, Staelen κατά Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή

(Υπόθεση C-338/15 P)

(2015/C 294/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Claire Staelen (εκπρόσωπος: V. Olona, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαίος Διαμεσολαβητής

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση της 29ης Απριλίου 2015 του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-217/11 (Staelen κατά Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή)·
- ως εκ τούτου, να δεχθεί την αξίωση την οποία προέβαλε η ανααιρεσείουσα για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης την οποία υπέστη λόγω αντιφατικών πράξεων η οποία κατά την εκτίμηση της ανααιρεσείουσας ανέρχεται σε 50 000 ευρώ·

- να αποφανθεί σύμφωνα με τα αιτήματα που υπέβαλε σε πρώτο βαθμό η αναιρεσείουσα πέραν του αιτήματός της για αποκατάσταση υλικής ζημίας·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλλει έξι λόγους προς στήριξη της ανατρέσεως της οι οποίοι αφορούν τόσο πλάνη περί το δίκαιο όσο και παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών.

Πρώτον, η αναιρεσείουσα εκτιμά ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, ενώ παράλληλα προέβη και σε παραμόρφωση πραγματικών περιστατικών κατά το ότι η αναιρεσείουσα είχε αρνηθεί την έρευνα με πρωτοβουλία του Διαμεσολαβητή. Το Γενικό Δικαστήριο προέβη επίσης σε παραμόρφωση του αντικειμένου της καταγγελίας.

Δεύτερον, υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ερμηνεύοντας κατ' εσφαλμένο τρόπο το άρθρο 228 ΣΛΕΕ καθώς και την απόφαση 94/262 ⁽¹⁾ καθιστώντας αμφότερα άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας.

Τρίτον, επισημαίνει ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών ως προς τη διάρκεια της δυσμενούς διακρίσεως της εγγραφής στον πίνακα ικανοτήτων.

Τέτατον, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά και υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι ο Διαμεσολαβητής δεν αθέτησε την υποχρέωσή του για διαφάνεια και επιμέλεια.

Πέμπτον, προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι απέκλεισε την εφαρμογή της αποφάσεως του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 23ης Φεβρουαρίου 2003, καθώς και του κώδικα ορθής διοικητικής συμπεριφοράς.

Τέλος, εκτιμά ότι πεπλανημένως το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ο Διαμεσολαβητής δεν όφειλε να εξετάσει την καταστροφή ολόκληρου του φακέλου του διαγωνισμού.

⁽¹⁾ Απόφαση 94/262/EKAX, ΕΚ, Ευρατόμ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 9ης Μαρτίου 1994, σχετικά με το καθεστώς του ευρωπαϊκού διαμεσολαβητή και τους γενικούς όρους άσκησης των καθηκόντων του (ΕΕ L 113, σ. 15).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιουλίου 2015 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-470/11, Total και Elf Aquitaine κατά Επιτροπής
(Υπόθεση C-351/15 P)

(2015/C 294/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και F. Dintilhac)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Total SA, Elf Aquitaine SA

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση της 29ης Απριλίου 2015 που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στην υπόθεση T-470/11,
- να κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,
- να καταδικάσει τις αντιδίκους κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων τόσο της παρούσας όσο και της πρωτόδικης διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως της, η Επιτροπή προβάλλει τους τρεις ακόλουθους λόγους.

Σύμφωνα με τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση κακώς απορρίπτει το απαράδεκτο που προέβαλε η Επιτροπή. Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο πλανήθηκε περί το δίκαιο όταν θεώρησε ότι οι επιστολές του λογιστή της Επιτροπής της 24ης Ιουνίου και 8ης Ιουλίου 2011 παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα. Οι επιστολές του λογιστή αποτελούν συγκεκριμένα απλά αιτήματα προς πληρωμή σε εκτέλεση της αποφάσεως Μετακρυλικές ενώσεις, που προετοιμάζουν ενδεχόμενη αναγκαστική εκτέλεση αυτής κατόπιν της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-217/06 ⁽¹⁾ η οποία μείωσε το ποσό του προστίμου που επιβλήθηκε στην Arkema, ενώ η δικαστική απόφαση της ίδιας ημέρας στην υπόθεση T-206/06 ⁽²⁾ (η οποία αργότερα επιβεβαιώθηκε με διάταξη του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-421/11 P ⁽³⁾) διατήρησε τα πρόστιμα των αντιδίκων κατ' αναίρεση. Οι επιστολές του λογιστή δεν συνιστούν ακόμη αναγκαστική εκτέλεση και συνεπώς δεν καθορίζουν την «οριστική θέση» της Επιτροπής. Επιπλέον, οι επιστολές του λογιστή δεν παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ξεχωριστά από εκείνα της αποφάσεως Μετακρυλικές ενώσεις, η οποία δεν μπορεί πλέον να προσβληθεί κατόπιν της εξαντλήσεως των ενδίκων βοηθημάτων που διέθεταν του αντίδικοι κατ' αναίρεση. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αντλείται από το γεγονός ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν τηρεί τις αρχές της εκκρεμοδικίας και του δεδικασμένου που απορρέει από τη διάταξη του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-421/11 P.

Τέλος, ο τρίτος λόγος της αναιρέσεως, που αφορά την αντίφαση του σκεπτικού, προβάλλεται επικουρικώς, για την περίπτωση που το Δικαστήριο απορρίψει τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς διαπίστωσε στη σκέψη 113 ότι τα δικαιώματα της Επιτροπής είχαν ικανοποιηθεί πλήρως τόσο έναντι της Arkema όσο και έναντι των αλληλεγγύως συνυπόχρεων καθόν, ενώ το Γενικό Δικαστήριο είχε ορθώς παρατηρήσει στη σκέψη 9 ότι η Arkema εξέφραζε τη λύπη της διότι δεν μπορούσε να εξουσιοδοτήσει την Επιτροπή να παρακρατήσει οποιοδήποτε ποσό σε περίπτωση που ευδοκίμούσε η προσφυγή της ενώπιον του κοινοτικού δικαστή. Η αντίφαση αυτή του σκεπτικού επηρεάζει τη συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά την ουσία της υποθέσεως και συνιστά αποχρώντα λόγο για την αναίρεση της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2011:251

⁽²⁾ ECLI:EU:T:2011:250

⁽³⁾ ECLI:EU:C:2012:60

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2015 η Bank of Industry and Mine κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-10/13, Bank of Industry and Mine κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-358/15 P)

(2015/C 294/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Bank of Industry and Mine (εκπρόσωποι: E. Rosenfeld και S. Perrotet, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-10/13, που επιδόθηκε στην αναιρεσείουσα τις 5 Μαΐου 2015, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της εταιρίας Bank of Industry and Mine στη συγκεκριμένη υπόθεση και την καταδίκασε στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα της αναιρεσείουσας στον πρώτο βαθμό·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα προβάλει επτά λόγους προς στήριξη της αναιρέσεώς της.

Πρώτον, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον διαπίστωσε, στη σκέψη 99 της αποφάσεώς του, ότι η απόφαση 2012/635 ⁽¹⁾ εκδόθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ και, συνήγαγε εξ αυτού το συμπέρασμα, στη σκέψη 101, ότι δεν ήταν υποχρεωτικό η απόφαση αυτή να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στη σκέψη 105 της αποφάσεώς του, ότι το Συμβούλιο είχε την εξουσία να αναθέσει εκτελεστικές αρμοδιότητες συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την άσκηση προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 291, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, το άρθρο 215 ΣΛΕΕ είναι η μόνη εφαρμοστέα διαδικασία στον τομέα των περιοριστικών μέτρων. Κατά συνέπεια, το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω, καθόσον εφαρμόζεται αποκλειστικώς σε μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή δεσμευτικών πράξεων. Εντούτοις, το πάγωμα κεφαλαίων είναι εκ φύσεως εκτελεστικό μέτρο. Επομένως, δεν είναι δυνατό να εμπίπτει, λόγω του αντικειμένου του, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν πληρούνται επειδή το Συμβούλιο δεν δικαιολόγησε προσηκόντως την προσφυγή στη συγκεκριμένη διαδικασία για την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Δεύτερον, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/35 ⁽³⁾, και την απόφαση 2012/635 καθώς και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012 ⁽⁴⁾, δεν παραβιάζουν τις αρχές της ασφάλειας και της προβλεψιμότητας δικαίου ούτε το δικαίωμα κυριότητας. Στις προσβαλλόμενες πράξεις δεν γίνεται μνεία στην αρχή της ποσοτικής και ποιοτικής σημασίας που μνημονεύεται στη σκέψη 79 της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο επινόησε την αρχή αυτή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι νόμιμες. Επιπλέον, το εν λόγω κριτήριο είναι, αυτό καθαυτό, αόριστο, ασαφές και αντίθετο στην αρχή της αναλογικότητας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η χρηματοοικονομική συνεισφορά της αναιρεσείουσας προς το Ιρανικό Κράτος συνιστά στήριξη προς το δεύτερο.

Τρίτον, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 135 και 136 της αποφάσεως του κρίνοντας ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ήταν επαρκώς αιτιολογημένες, ενώ το Γενικό Δικαστήριο είχε, αυτό καθαυτό, αναγνωρίσει, στη σκέψη 134 της εν λόγω αποφάσεως, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν περιείχαν διευκρινίσεις όσον αφορά τον τρόπο και την έκταση της στήριξής που φέρεται ότι παρέσχε στην Ιρανική Κυβέρνηση. Επιπλέον, η αναιρεσείουσα δεν είναι σε θέση να συναγάγει από τις προσβαλλόμενες πράξεις τους λόγους για τους οποίους της επιβλήθηκαν κυρώσεις, γεγονός που καταδεικνύει την ανεπάρκεια της αιτιολογίας.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 163 της αποφάσεώς του, ότι η μη επανεξέταση της καταστάσεως της αναιρεσείουσας εντός της απαιτούμενης προθεσμίας δεν κατέστησε παράνομη τη διατήρησή της στον κατάλογο των φορέων στους οποίους επιβλήθηκαν κυρώσεις, ενώ η υποχρέωση αυτή ήταν αυστηρώς αντικειμενική.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν προσέβαλαν τα θεμελιώδη δικαιώματα της αναιρεσείουσας και δεν ήταν δυσανάλογα, ενώ οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ήταν αόριστες και ασαφείς. Ομοίως, το κριτήριο της ποσοτικής και ποιοτικής σημασίας που συνήγαγε το Γενικό Δικαστήριο είναι εγγενώς αυθαίρετο.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 179 και 183 της αποφάσεώς του, κρίνοντας ότι η αναιρεσείουσα στήριξε την Ιρανική Κυβέρνηση, επειδή κατέβαλε υποχρεωτική χρηματοπιστωτική συνεισφορά ενώ η εν λόγω συνεισφορά δεν ήταν παρά φόρος και ότι η αναιρεσείουσα ήταν στην ίδια θέση με έναν απλό φορολογούμενο.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο είχε παραβιάσει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων, καθόσον επέβαλε κυρώσεις στην αναιρεσείουσα, επειδή είχε καταβάλει συνεισφορά στο Ιρανικό Κράτος και όχι σε όλες τις εταιρίες που υπέχουν την υποχρέωση καταβολής της εν λόγω συνεισφοράς.

⁽¹⁾ Απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ, περί περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58).

⁽²⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

⁽³⁾ Απόφαση 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 19, σ. 22).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Ιουλίου 2015 η The National Iranian Gas Company κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) στις 29 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-9/13, The National Iranian Gas Company κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-359/15 P)

(2015/C 294/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: The National Iranian Gas Company (εκπρόσωποι: E. Rosenfeld και S. Perrotet, avocats)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του πρώτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση T-9/13, που επιδόθηκε στην ανααιρεσείουσα τις 5 Μαΐου 2015, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ακυρώσεως της εταιρίας National Iranian Gas Company στη συγκεκριμένη υπόθεση και την καταδίκασε στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα της ανααιρεσείουσας στον πρώτο βαθμό·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει οκτώ λόγους προς στήριξη της ανατρέσεώς της.

Πρώτον, η ανααιρεσείουσα προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον διαπίστωσε στη σκέψη 82 της αποφάσεώς του, ότι η απόφαση 2012/635 ⁽¹⁾ εκδόθηκε από το Συμβούλιο βάσει του άρθρου 29 ΣΕΕ και, συνήγαγε εξ αυτού το συμπέρασμα, στη σκέψη 84, ότι η απόφαση αυτή δεν έπρεπε να πληροί τις απαιτήσεις του άρθρου 215, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε, στη σκέψη 90 της αποφάσεώς του, ότι το Συμβούλιο είχε την εξουσία να αναθέσει εκτελεστικές αρμοδιότητες συμφώνως προς τις διατάξεις του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επιπροσθέτως, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις για την άσκηση προσφυγής που προβλέπει το άρθρο 291, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ειδικότερα, το άρθρο 215 ΣΛΕΕ είναι η μόνη εφαρμοστέα διαδικασία στον τομέα των περιοριστικών μέτρων. Κατά συνέπεια, το άρθρο 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω, καθόσον εφαρμόζεται αποκλειστικώς σε μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή δεσμευτικών πράξεων. Εντούτοις, το πάγωμα κεφαλαίων είναι εκ φύσεως εκτελεστικό μέτρο. Επομένως, δεν είναι δυνατό να εμπίπτει, λόγω του αντικειμένου του, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ. Επιπλέον, οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν πληρούνται επειδή το Συμβούλιο δεν δικαιολόγησε προσηκόντως την προσφυγή στη συγκεκριμένη διαδικασία για την έκδοση των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Δεύτερον, η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως έκρινε ότι το άρθρο 20, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της αποφάσεως 2010/413 ⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2012/35 ⁽³⁾, και την απόφαση 2012/635 καθώς και το άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο δ', του κανονισμού 267/2012 ⁽⁴⁾, δεν παραβιάζουν τις αρχές της ασφάλειας και της προβλεψιμότητας δικαίου ούτε το δικαίωμα κυριότητας. Στις προσβαλλόμενες πράξεις δεν αναφέρεται η αρχή της ποσοτικής και ποιοτικής σημασίας που μνημονεύεται στη σκέψη 61 της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο επινόησε την αρχή αυτή, προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις είναι νόμιμες. Επιπλέον, το εν λόγω κριτήριο είναι, αυτό καθ'αυτό, αόριστο, ασαφές και αντίθετο στην αρχή της αναλογικότητας. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η χρηματοοικονομική συνεισφορά της ανααιρεσείουσας προς το Ιρανικό Κράτος συνιστά στήριξη προς το δεύτερο.

Τρίτον, η ανααιρεσείουσα προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 116 και 117 της αποφάσεως του κρίνοντας ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις ήταν επαρκώς αιτιολογημένες, ενώ το Γενικό Δικαστήριο είχε, αυτό καθ'αυτό, αναγνωρίσει, στη σκέψη 115 της εν λόγω αποφάσεως, ότι οι προσβαλλόμενες πράξεις δεν περιείχε διευκρινίσεις για τον τρόπο και την έκταση της στήριξης που φέρεται ότι παρέσχε στην Ιρανική Κυβέρνηση. Επιπλέον, η ανααιρεσείουσα δεν είναι σε θέση να συναγάγει από τις προσβαλλόμενες πράξεις τους λόγους για τους οποίους της επιβλήθηκαν κυρώσεις, γεγονός που καταδεικνύει την ανεπάρκεια της αιτιολογίας.

Τέταρτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 141 της αποφάσεώς του, ότι η μη επανεξέταση της καταστάσεως της αναιρεσεύουσας εντός της απαιτούμενης προθεσμίας δεν κατέστησε παράνομη τη διατήρησή της στον κατάλογο των φορέων στους οποίους επιβλήθηκαν κυρώσεις, ενώ η υποχρέωση αυτή ήταν αυστηρώς αντικειμενική.

Πέμπτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν προσέβαλαν τα θεμελιώδη δικαιώματα της αναιρεσεύουσας και δεν ήταν δυσανάλογα, ενώ οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ήταν αόριστες και ασαφείς. Ομοίως, το κριτήριο της ποσοτικής και ποιοτικής σημασίας που συνήγαγε το Γενικό Δικαστήριο είναι εγγενώς αυθαίρετο.

Έκτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στις σκέψεις 163 και 164 της αποφάσεώς του, κρίνοντας ότι η αναιρεσεύουσα στηρίξε την Ιρανική Κυβέρνηση επειδή κατέβαλε υποχρεωτική χρηματοπιστωτική συνεισφορά ενώ η εν λόγω συνεισφορά δεν ήταν παρά φόρος και ότι η αναιρεσεύουσα ήταν στην ίδια θέση με έναν απλό φορολογούμενο.

Έβδομον, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο είχε παραβιάσει την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθόσον επέβαλε κυρώσεις στην αναιρεσεύουσα, επειδή είχε καταβάλει συνεισφορά στο Ιρανικό Κράτος και όχι σε όλες τις εταιρίες που υπέχουν την υποχρέωση καταβολής της εν λόγω συνεισφοράς.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον προέβη σε αντικατάσταση της αιτιολογίας στη σκέψη 149 της αποφάσεώς του.

⁽¹⁾ Απόφαση 2012/635/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 2012, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ, περί περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν (ΕΕ L 282, σ. 58).

⁽²⁾ Απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και για την κατάργηση της κοινής θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 195, σ. 39).

⁽³⁾ Απόφαση 2012/35/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 23ης Ιανουαρίου 2012, περί τροποποιήσεως της αποφάσεως 2010/413 (ΕΕ L 19, σ. 22).

⁽⁴⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 267/2012 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) 961/2010 (ΕΕ L 88, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2015 η Γαλλική Δημοκρατία κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 30 Απριλίου 2015 στην υπόθεση T-259/13, Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-373/15 P)

(2015/C 294/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσεύουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Alabrune, G. de Bergues, D. Colas και C. Candat)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Βασίλειο της Ισπανίας

Αιτήματα

Η αναιρεσεύουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει εν μέρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 30ής Απριλίου 2015, στην υπόθεση T-259/13, Γαλλία κατά Επιτροπής·
- να αποφανθεί το ίδιο οριστικώς επί της διαφοράς ακυρώνοντας την εκτελεστική απόφαση 2013/123/ΕΕ της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 2013, για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽¹⁾ κατά το μέρος που αποκλείει ορισμένες πραγματοποιηθείσες από τη Γαλλική Δημοκρατία δαπάνες σχετικές με τον Άξονα 2 του εξαγωγικού προγράμματος αγροτικής αναπτύξεως για τις δημοσιονομικές χρήσεις 2008 και 2009 ή να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί της διαφοράς·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως η Γαλλική Κυβέρνηση προβάλλει τρεις λόγους κατά της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως.

Με τον πρώτο λόγο, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο παραλείποντας να εξετάσει αυτεπαγγέλτως λόγο αφορώντα παράβαση ουσιώδους τύπου καθώς η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση μετά την πάροδο εύλογης προθεσμίας.

Με τον δεύτερο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν παρέβη τα άρθρα 10 και 14 του κανονισμού (ΕΚ) 1975/2006 της Επιτροπής, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση λεπτομερών διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου όσον αφορά την εφαρμογή διαδικασιών ελέγχου καθώς και την πολλαπλή συμμόρφωση σε σχέση με μέτρα στήριξης της αγροτικής ανάπτυξης ⁽²⁾ (στο εξής: κανονισμός 1975/2006) επιβάλλοντας στις γαλλικές αρχές να προβούν σε καταμέτρηση ζώων κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των μέτρων στηρίξεως ΑΑΦΜ («Αντισταθμιστικές αποζημιώσεις για φυσικά μειονεκτήματα»).

Με τον τρίτο λόγο, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, η Γαλλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι επιτόπιες επιθεωρήσεις που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της διαχείρισεως της αναγνωρίσεως βοοειδών ή αιγοπροβάτων δεν συνιστούν επιτόπιους ελέγχους σύμφωνα με τα άρθρα 12 επόμε. του κανονισμού 1975/2006.

Ως εκ τούτου, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί καθόσον απορρίπτει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως τον οποίο προέβαλε η Γαλλική Κυβέρνηση κατά της επίδικης αποφάσεως της Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 67, σ. 20.

⁽²⁾ ΕΕ L 368, σ. 74

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — *Stahlwerk Bous* κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-172/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο)

(2015/C 294/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Stahlwerk Bous GmbH* (Bous, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση περί τροποποιήσεως των αιτημάτων της παρούσας προσφυγής έτσι ώστε να αφορούν την απόφαση C (2014) 8786 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας.
- 3) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 4) Η *Stahlwerk Bous GmbH* φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 5) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — WeserWind κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-173/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte (Bremerhaven, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παραβαινούσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και A. Steinarsdóttir, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η ΔιατακτικόΤο Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 3) Η WeserWind GmbH Offshore Construction Georgsmarienhütte φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Dieckerhoff Guss κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-174/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Dieckerhoff Guss GmbH (Gevelsberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και J. Kaasin, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η ΔιατακτικόΤο Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 3) Η Dieckerhoff Guss GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Walter Hundhausen κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-175/14) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Walter Hundhausen GmbH (Schwerte, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και G. Mathisen, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 3) Η Walter Hundhausen GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Georgsmarienhütte κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-176/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο)

(2015/C 294/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Georgsmarienhütte GmbH (Georgsmarienhütte, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παραβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και C. Howdle, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση περί τροποποίησης των αιτημάτων της παρούσας προσφυγής έτσι ώστε να αφορούν την απόφαση C (2014) 8786 τελικό της Επιτροπής, της 25 novembre 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας.

- 3) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 4) Η Georgsmarienhütte GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 5) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Harz Guss Zorge κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-177/14) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο)

(2015/C 294/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Harz Guss Zorge GmbH (Zorge, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και A. Steinarsdóttir, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση περί τροποποίησης των αιτημάτων της παρούσας προσφυγής έτσι ώστε να αφορούν την απόφαση C (2014) 8786 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας.

- 3) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 4) Η Harz Guss Zorge GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 5) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-178/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH (Mülheim-an-der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Suaer, επικουρούμενοι από τον C. Renner, δικηγόρο)

Παραβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και J. Kaasin, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.

- 3) Η Friedrich Wilhelms-Hütte Eisenguss GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Schmiedewerke Gröditz κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-179/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schmiedewerke Gröditz GmbH (Gröditz, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche, R. Sauer, και C. Renner, δικηγόρος)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: X. Lewis, M. Schneider και G. Mathisen, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 3) Η Schmiedewerke Gröditz GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Schmiedag κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-183/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης — Προσφυγή ακυρώσεως — Αίτηση προσαρμογής των αιτημάτων — Έλλειψη νέου στοιχείου — Απαράδεκτο)

(2015/C 294/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schmiedag GmbH (Hagen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Höfler, C. Kahle και V. Winkler, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθής: Εποπτεύουσα Αρχή ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: αρχικώς X. Lewis, M. Schneider και C. Howdle, στη συνέχεια X. Lewis, M. Schneider, M. Μουστακαλή και C. Perrin)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Η ΔιατακτικόΤο Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Απορρίπτει την αίτηση περί τροποποίησης των αιτημάτων της παρούσας προσφυγής έτσι ώστε να αφορούν την απόφαση C (2014) 8786 τελικό της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) που χορήγησε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας.
- 3) Καταργεί τη δίκη επί των αιτήσεων παρεμβάσεως που υπέβαλαν οι Flachglas Torgau GmbH και Saint-Gobain Isover G+H AG, οι Kronotex GmbH & Co. KG και Kronoply GmbH, η Bayer MaterialScience AG, η Sabic Polyolefine GmbH, οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH, καθώς και οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, CBW Chemie GmbH, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dralon GmbH, Hahl Filaments GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG και Wacker Chemie AG.
- 4) Η Schmiedag GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, περιλαμβανομένων εκείνων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 5) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 142 της 12.5.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Deutsche Edelstahlwerke κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-230/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και H. Janssen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Deutsche Edelstahlwerke GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ EE C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — ArcelorMittal Hamburg κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-235/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Αμβούργο, Γερμανία)· ArcelorMittal Bremen GmbH, διάδοχος της Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Βρέμη, Γερμανία)· ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Γερμανία)· και ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G.-R. Engel, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η ArcelorMittal Hamburg GmbH, η ArcelorMittal Bremen GmbH, η ArcelorMittal Hochfeld GmbH και η ArcelorMittal Ruhrort GmbH φέρουν τα δικαστικά έξοδα τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Kronotex και Kronoply κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-236/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Γερμανία)· και Kronoply GmbH (Heiligengrabe, Γερμανία)
(εκπρόσωποι: H. Janssen και G.-R. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.

- 3) Η Kronetex GmbH & Co. KG και η Kronoply GmbH φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Steinbeis Papier κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-237/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G.-R. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Steinbeis Papier GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Schumacher Packaging κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-265/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G.-R. Engel, δικηγόροι-ι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Schumacher Packaging GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Grupa Azoty ATT Polymers κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-270/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και S. Kobes, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Grupa Azoty ATT Polymers GmbH φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — P-D Glasseiden κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-272/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής αποφάσεως κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Γερμανία)· P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Γερμανία)· P-D Industriegesellschaft mbH (Wilsdruff, Γερμανία)· και Glashütte Freital GmbH (Freital, Γερμανία) (εκπρόσωποι: H. Janssen και G.-R. Engel, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Οι P-D Glasseiden GmbH Oschatz, P-D Interglas Technologies GmbH, P-D Industriegesellschaft mbH και Glashütte Freital GmbH φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Drahtwerk St. Ingbert κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-275/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής απόφασης κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (Sankt Ingbert, Γερμανία)· DWK Drahtwerk Köln GmbH (Κολωνία, Γερμανία)· Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Γερμανία)· Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Γερμανία)· Stahlguss Saar GmbH (Sankt Ingbert)· και Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και H. Janssen, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της απόφασης C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Οι Drahtwerk St. Ingbert GmbH, DWK Drahtwerk Köln GmbH, Kalksteingrube Auersmacher GmbH, Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH, Stahlguss Saar GmbH και Zentralkokerei Saar GmbH φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Flachglas Torgau κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-276/14) ⁽¹⁾**

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα ληφθέντα από τη Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας — Απόφαση για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Λήψη της τελικής απόφασης κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Γερμανία)· Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Γερμανία)· και Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και H. Janssen, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους A. Luke και C. Maurer, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, για την έναρξη της διαδικασίας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Οι Flachglas Torgau GmbH, Saint-Gobain Isover G+H AG και Saint-Gobain Oberland AG φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 223 της 14.7.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Ineos Manufacturing Deutschland κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-280/14) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Κολωνία, Γερμανία)· Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Γερμανία)· και Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους C. von Donat και G. Quardt, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Οι Ineos Manufacturing Deutschland GmbH, Ineos Phenol GmbH και Ineos Vinyls Deutschland GmbH φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Fels-Werke κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-281/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/79)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fels-Werke GmbH (Goslar, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, L. Petersen και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους C. von Donat και G. Quardt, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Fels-Werke GmbH φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Bayer MaterialScience κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-282/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους C. von Donat και G. Quardt, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Bayer MaterialScience AG φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Advansa κ.λπ. κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-283/14) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Advansa GmbH (Hamm, Γερμανία)· Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Γερμανία)· Aurubis AG (Hambourg, Γερμανία)· Cabb GmbH (Gersthofen, Γερμανία)· CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Γερμανία)· CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Brunsbüttel, Γερμανία)· Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Φραγκφούρτη επί του Μάιν, Γερμανία)· Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Γερμανία)· Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Γερμανία)· Dralon GmbH (Dormagen, Γερμανία)· Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Γερμανία)· Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Γερμανία)· ISP Marl GmbH (Marl, Γερμανία)· Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Sulzbach, Γερμανία)· Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Sulzbach)· Nabaltec AG (Schwandorf, Γερμανία)· Siltronic AG (Μόναχο, Γερμανία)· Trevira GmbH (Bobingen, Γερμανία)· Wacker Chemie AG (Μόναχο)· και Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Arhold, L. Petersen, F.-A. Wesche, N. Wimmer και T. Woltering, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τους C. von Donat και G. Quardt, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Οι Advansa GmbH, Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH, Aurubis AG, Cabb GmbH, CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen, CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG, Clariant Produkte (Deutschland) GmbH, Dow Olefinverbund GmbH, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH, Dralon GmbH, Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG, Hahl Filaments GmbH, ISP Marl GmbH, Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen, Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter, Nabaltec AG, Siltronic AG, Trevira GmbH, Wacker Chemie AG και Westfalen Industriegase GmbH φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 223 της 14.7.2014.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2015 — Vinnolit κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-318/14) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Μέτρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και υπέρ ενεργοβόρων επιχειρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Έκδοση της τελικής αποφάσεως μετά την άσκηση της προσφυγής — Κατάργηση της δίκης)

(2015/C 294/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Geipel, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και R. Sauer, επικουρούμενοι από τον H. Wollmann, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτημα μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C (2013) 4424 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με μέτρα που έλαβε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και υπέρ μεγάλων καταναλωτών ενέργειας [κρατική ενίσχυση SA. 33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της παρούσας προσφυγής.
- 2) Καταργεί τη δίκη επί της αιτήσεως παρεμβάσεως της Εποπτεύουσας Αρχής της ΕΖΕΣ.
- 3) Η Vinnolit GmbH & Co. KG φέρει τα δικαστικά της έξοδα και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 4) Η Εποπτεύουσα Αρχή της ΕΖΕΣ φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 223 της 14.7.2014.

Αγωγή της 1ης Απριλίου 2015 — Brinkmann (Steel Trading) a.o. κατά Επιτροπής και ΕΚΤ**(Υπόθεση T-161/15)****(2015/C 294/83)****Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική****Διάδικοι**

Ενάγουσες: Brinkmann (Steel Trading) Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)· Dalmar investments Ltd (Tortola, Βρετανικές Παρθένοι Νήσοι)· Darlows Consultants Ltd (Νασάου, Μπαχάμες)· Forestborne Ltd (Tortola)· International Corporate Management Company SA (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο)· Kraxis Investments Ltd (Λευκωσία, Κύπρος)· Magnamox Management Ltd (Λευκωσία)· Megamatic Technologies Ltd (Λευκωσία)· Windward Yachting Ltd (Sliema, Μάλτα)· Chupit Ltd (Λευκωσία)· Coburg Investments (Overseas) Ltd (Λευκωσία)· First Trade International Ltd (Tortola)· Fitinvest Ltd (Λεμεσός, Κύπρος)· Halman Consultants (Overseas) Ltd (Tortola)· Limtan Investments Ltd (Λάρνακα, Κύπρος)· Minnesota Trading Ltd (Λευκωσία)· Protoconsult Ltd (Λευκωσία)· Transcoal Trading Ltd (Λευκωσία)· και Veft Management Ltd (Λευκωσία) (εκπρόσωπος: R. Nowinski, Barrister)

Εναγόμενες: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι ενάγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση να αποκαταστήσει τη ζημία που αυτές υπέστησαν εξαιτίας της υιοθέτησής και της εφαρμογής του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική επιδικάζοντάς τους τα ποσά που εκτίθενται στο δικόγραφο της αγωγής ή τα κατά την κρίση του οφειλόμενα σε αυτές ποσά·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στα δικαστικά έξοδα, λόγω της ασκήσεως της παρούσας αγωγής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους οι ενάγουσες προβάλλουν τρεις ισχυρισμούς.

1. Πρώτον, οι ενάγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 18 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του άρθρου 21, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, καθόσον η Επιτροπή και η ΕΚΤ ενήργησαν παρανόμως εισάγοντας δυσμενή διάκριση εις βάρος της Κύπρου και, ως εκ τούτου, εισήγαγαν άμεση δυσμενή διάκριση εις βάρος των καταθετών των κυπριακών τραπεζών.
2. Δεύτερον, οι ενάγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή και η ΕΚΤ ενήργησαν παρανόμως επειδή προσέβαλαν τα δικαιώματα των καταθετών για προστασία της ιδιοκτησίας τους, όπως αυτά κατοχυρώνονται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, και

3. Τρίτον, οι ενάγουσες προβάλλουν παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 4, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, καθόσον η Επιτροπή και η ΕΚΤ ενήργησαν παρανόμως παραβιάζοντας την αρχή της αναλογικότητας κατά την κατάρτιση του μνημονίου συναντίληψης για τη δεσμευτική οικονομική πολιτική το οποίο διαπραγματεύθηκαν η Επιτροπή και η ΕΚΤ με εξουσιοδότηση του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Στήριξης.

Προσφυγή της 19ης Μαΐου 2015 — Almaz-Antey κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-255/15)

(2015/C 294/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΟΑΟ Concern PVO Almaz-Antey (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωποι: C. Stumpf και A. Haak, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/432 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2015, L 70, σ. 47) και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/427 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας (ΕΕ 2015, L 70, σ. 1), καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε δεόντως ή επαρκώς την καταχώριση της προσφεύγουσας στους καταλόγους προσώπων, οντοτήτων και οργανισμών που υπόκεινται σε περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στην Ουκρανία.
 2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι στην περίπτωση της προσφεύγουσας συνέτρεχε κάποιο από τα κριτήρια για καταχώριση στους καταλόγους των προσβαλλομένων πράξεων.
 3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το καθού παραβίασε με την απόφασή του την αρχή της αναλογικότητας.
 4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το συνολικό σκεπτικό του καθού δεν πληροί τις προϋποθέσεις για την επιβολή περιοριστικών μέτρων.
 5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο προσέβαλε αδικαιολόγητα και κατά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας τα θεμελιώδη δικαιώματα της προσφεύγουσας, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων άμυνας και του δικαιώματος αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας.
-

Προσφυγή της 22ας Μαΐου 2015 — Kiselev κατά Συμβουλίου**(Υπόθεση T-262/15)**

(2015/C 294/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Dmitry Konstantinovich Kiselev (Korolev, Ρωσία) (εκπρόσωποι: T. Otty και B. Kennelly, Barristers, και J. Linneker, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/432 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2015, για την τροποποίηση της απόφασης 2014/145/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/427 του Συμβουλίου, της 13ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 269/2014 σχετικά με περιοριστικά μέτρα όσον αφορά δράσεις που υπονομεύουν ή απειλούν την εδαφική ακεραιότητα, την κυριαρχία και την ανεξαρτησία της Ουκρανίας, καθόσον αφορούν τον προσφεύγοντα·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επειδή κρίθηκε ότι συντρέχει το κριτήριο καταχωρίσεως του ονόματος του προσφεύγοντος στο άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως (όπως έχει τροποποιηθεί) και στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού (όπως έχει τροποποιηθεί).
 - Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, προκειμένου να τηρείται το άρθρο 11 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κατά την ερμηνεία των κριτηρίων καταχωρίσεως που ορίζουν η απόφαση και ο κανονισμός πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ελευθερία εκφράσεως. Κατά τον προσφεύγοντα, για να συντρέχει το κριτήριο ότι ένα πρόσωπο «στηρίζ[ει] ενεργά» την πολιτική της Ρωσικής Κυβερνήσεως όσον αφορά την Ουκρανία, θα πρέπει το συγκεκριμένο πρόσωπο να επηρεάζει κατά ορισμένο βαθμό την κρίσιμη πολιτική και όχι απλώς να εκφράζει τη γνώμη του σε δημοσιογραφικό πλαίσιο. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι είναι απλώς δημοσιογράφος και διευθυντής επιχειρήσεως μέσων ενημερώσεως και, άρα, δεν ασκεί την απαιτούμενη επιρροή ή συγκεκριμένη επίδραση στην κατάσταση στην Ουκρανία, ούτε φέρει ευθύνη για την κατάσταση αυτή. Μάλιστα, ο προσφεύγων διατείνεται ότι ποτέ δεν εκφράστηκε «υπέρ της ανάπτυξης ρωσικών δυνάμεων στην Ουκρανία», όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή της ελευθερίας εκφράσεως.
 - Κατά τον προσφεύγοντα, τα περιοριστικά μέτρα αποτελούν κύρωση εις βάρος του για τις πολιτικές απόψεις που έχει εκφράσει ως δημοσιογράφος και σχολιαστής. Επίσης, περιορίζουν τη δυνατότητά του να ασκεί το δικαίωμα στην ελευθερία της εκφράσεως, καθώς και τη λειτουργία του πρακτορείου ειδήσεων Rossiya Segodnya, το οποίο διευθύνει. Κατά τον προσφεύγοντα, το γεγονός και μόνο ότι το Συμβούλιο διαφωνεί με το περιεχόμενο ορισμένων από τα ρεπορτάζ του δεν μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμούς. Επιπλέον, δεν υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι έχει υποκινήσει πράξεις βίας ή ότι έχει προβεί σε οποιαδήποτε πράξη η οποία να δικαιολογεί περιορισμό των δικαιωμάτων του στην ελευθερία του λόγου.

3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας του προσφεύγοντος, καθώς και του δικαιώματός του σε αποτελεσματική δικαστική προστασία.
- Ο προσφεύγων προβάλλει ότι ουδέποτε του παρασχέθηκαν «σοβαρά και αξιόπιστα αποδεικτικά στοιχεία» ή «συγκεκριμένα αποδεικτικά στοιχεία ή πληροφορίες» προς στήριξη της απόψεως ότι δικαιολογούνται περιοριστικά μέτρα εις βάρος του. Κατά τον προσφεύγοντα μόνο μετά την εκ νέου καταχώριση του ονόματός του στον κατάλογο του παρασχέθηκαν τα «αποδεικτικά στοιχεία» του Συμβουλίου (και μόνο εν μέρει).
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την καταχώριση του προσφεύγοντος στον κατάλογο.
- Κατά τον προσφεύγοντα, η παρατεθείσα αιτιολογία είναι υπερβολικά αόριστη και δεν προσδιορίζει τους πραγματικούς και συγκεκριμένους λόγους για τα περιοριστικά μέτρα που επιβλήθηκαν εις βάρος του.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται επικουρικώς ότι το Συμβούλιο στηρίχθηκε σε παράνομο μέτρο (καθόσον το κριτήριο καταχωρίσεως καθιστά δυνατή προσβολή του δικαιώματος του προσφεύγοντος στην ελευθερία εκφράσεως).
- Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, εάν απορριφθεί ο πρώτος λόγος ακυρώσεως και γίνει δεκτή ερμηνεία του κριτηρίου βάσει της οποίας επιτρέπεται η καταχώριση στον κατάλογο φυσικών προσώπων που δραστηριοποιούνται στον τομέα των μέσων ενημερώσεως απλώς και μόνο λόγω της εκφράσεως πολιτικών απόψεων οι οποίες κατά τη γνώμη του Συμβουλίου είναι αμφισβητήσιμες, το κριτήριο χαρακτηρισμού δεν θα έχει κατάλληλη νομική βάση και/ή δεν θα τηρεί την αρχή της αναλογικότητας όσον αφορά τους σκοπούς της αποφάσεως και του κανονισμού.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας ΕΕ-Ρωσίας.
- Ο προσφεύγων προβάλλει ότι δεν δικαιολογήθηκαν με κανένα τρόπο οι παραβάσεις του άρθρου 52 της συμφωνίας εταιρικής σχέσης και συνεργασίας λόγω του περιορισμού της ελεύθερης κυκλοφορίας των κεφαλαίων του προσφεύγοντος (μεταξύ άλλων), ούτε κινήθηκε διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου Συνεργασίας κατά το άρθρο 90.

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Μαΐου 2015 — Hmicho κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-275/15)

(2015/C 294/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Samir Hmicho (Poole, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: V. Davies, Solicitor, και T. Eicke, QC)

Καθού-εναγόμενος: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2013/255/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 2013, σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2013, L 147, σ. 14), και/ή την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/383 του Συμβουλίου της 6ης Μαρτίου 2015 για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 64, σ. 41), και/ή την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/784 του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2015, για την εφαρμογή της απόφασης 2013/255/ΚΕΠΠΑ σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά της Συρίας (ΕΕ 2015, L 124, σ. 13), καθόσον τον αφορούν·
- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΕ) 36/2012 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2012, L 16, σ. 1), και/ή τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/375 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2015, L 124, σ. 1), και/ή τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/780 του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 36/2012 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Συρία (ΕΕ 2015, L 64, σ. 10), καθόσον τον αφορούν·

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου, που περιέχεται στο έγγραφο της 20ής Μαΐου 2015, αριθ. πρωτοκόλλου SGS15/06024, με το οποίο επιβεβαιώθηκε η καταχώριση του ονόματος του προσφεύγοντος και «τροποποιήθηκαν οι πληροφορίες που αφορούσαν [τον προσφεύγοντα] και περιλαμβάνονταν στην εκτελεστική απόφαση και στον εκτελεστικό κανονισμό»·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Ένωση σε αποζημίωση του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει δύο λόγους.

Πρώτον, ότι τα περιοριστικά μέτρα εις βάρος του στερούνται νομικού ερείσματος και/ή στηρίζονται σε πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης, διότι ουδείς εύλογος σύνδεσμος υφίσταται μεταξύ του ίδιου και των ατόμων κατά των οποίων πρέπει να επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα του Συμβουλίου, ήτοι ατόμων που επωφελούνται από το καθεστώς στη Συρία ή παρέχουν υποστήριξη σε αυτό.

Δεύτερον, ότι οι αποφάσεις 2013/255/ΚΕΠΠΑ, 2015/383 και 2015/784 του Συμβουλίου, οι κανονισμοί 36/2012, 2015/375 και 2015/780 του Συμβουλίου, και/ή η απόφαση της 20ής Μαΐου 2015 προσβάλλουν θεμελιώδη δικαιώματά του τα οποία προστατεύονται βάσει του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και/ή της ΕΣΔΑ, όπως το δικαίωμά του στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια, τα δικαιώματα που απορρέουν τόσο από την αρχή της χρηστής διοίκησης, περιλαμβανομένου του δικαιώματος άμυνας, όσο και από την υποχρέωση αιτιολόγησης και το τεκμήριο της αθωότητας, το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα στην ιδιωτική και στην οικογενειακή ζωή, την επιχειρηματική του ελευθερία και το δικαίωμά του στην ιδιοκτησία.

Αναίρεση που άσκησε την 1η Ιουνίου 2015 η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED) κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 18 Μαρτίου 2015 στην υπόθεση F-51/14

(Υπόθεση T-278/15 P)

(2015/C 294/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (EYED) (εκπρόσωποι: S. Marquardt και M. Silva)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: KL (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (τρίτο τμήμα) της 18ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση F-51/14·
- να κάνει δεκτά τα πρωτοδίκως προβληθέντα αιτήματα·
- να καταδικάσει τον ανααιρεσίβλητο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της ανατρέσεώς της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει έξι λόγους μεταξύ των οποίων ορισμένοι αφορούν το σύστημα βαθμολογήσεως και άλλοι το σύστημα προαγωγών.

— Επί του συστήματος βαθμολογήσεως

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων (ΚΥΚ), των κανόνων περί κατανομής του βάρους αποδείξεως, αθέτηση της απαγορεύσεως αποφάνσεως *ultra petita* και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσείουσας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από υπέρβαση των ορίων του δικαστικού ελέγχου. Η αναιρεσείουσα διατείνεται ότι, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, επανειλημμένως, το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης (στο εξής: ΔΔΔ) υπερέβη τα όρια του ελέγχου του, και φαίνεται να επιθυμεί να της επιβάλει ένα συγκεκριμένο σύστημα βαθμολογήσεως.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο ως προς την έλλειψη αντικειμενικότητας ενός συστήματος αξιολογήσεως μη προσδιοριζόμενου αριθμητικώς και παράβαση του άρθρου 43 του ΚΥΚ.

— Επί του συστήματος προαγωγών

4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από αθέτηση της απαγορεύσεως αποφάνσεως *ultra petita* και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της αναιρεσείουσας.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από παραβίαση των κανόνων περί κατανομής του βάρους αποδείξεως.
6. Ο έκτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκ μέρους της αναιρεσείουσας παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ.

Αγωγή της 3ης Ιουνίου 2015 — Βακάκης κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-292/15)

(2015/C 294/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Βακάκης Ιντερνάσιοναλ — Σύμβουλοι για Αγροτική Ανάπτυξη ΑΕ (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωποι: B. O'Connor, Solicitor, S. Gubel και E. Bertolotto, δικηγόροι)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει δυνάμει του άρθρου 340 ΣΛΕΕ την Επιτροπή να αποκαταστήσει το σύνολο της ζημίας που υπέστη λόγω της παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως, συμπεριλαμβανομένων:
 - των δαπανών και εξόδων για την όλη διαδικασία του διαγωνισμού·
 - των εξόδων για την αμφισβήτηση της νομιμότητας του διαγωνισμού·
 - του διαφυγόντος κέρδους·
 - της απώλειας ευκαιριών.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής, η ενάγουσα προβάλλει τρεις ισχυρισμούς.

1. Πρώτον, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, όπως αυτές κωδικοποιούνται στον κανονισμό 1605/2002 του Συμβουλίου (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός) και στον Πρακτικό Οδηγό των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στο πλαίσιο των εξωτερικών δράσεων της ΕΕ (στο εξής: PRAG), καθόσον δεν επέβλεψε επαρκώς τη διαδικασία του διαγωνισμού και δεν εξέτασε άμεσα την καταγγελία της Βακάκης, ούτε της παρέσχε πλήρεις και ολοκληρωμένες πληροφορίες για τη σχετική έρευνά της.
2. Δεύτερον, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη ζημία λόγω της κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής και της αποφάσεως για ανάθεση της συμβάσεως στην Agriconsulting.
3. Τρίτον, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι υπέστη ζημία λόγω της κακοδιοίκησης εκ μέρους της Επιτροπής και της παραβιάσεως γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης και, συγκεκριμένα, των αρχών της ίσης μεταχείρισης, της χρηστής διοικήσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και της παραβάσεως του άρθρου 94 του δημοσιονομικού κανονισμού και του κεφαλαίου 2.3.6. του PRAG.

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2015 — European Union Copper Task Force κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-310/15)

(2015/C 294/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Union Copper Task Force (Essex, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Fernández Vicién και I. Moreno-Tapia Rivas, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/408 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του άρθρου 80, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και τον καθορισμό καταλόγου υποψηφίων προς υποκατάσταση, καθόσον έχει εφαρμογή στις ενώσεις χαλκού,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από τον ισχυρισμό ότι ο εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2015/408 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2015, για την εφαρμογή του άρθρου 80, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και τον καθορισμό καταλόγου υποψηφίων προς υποκατάσταση, εκδόθηκε επί παράνομης νομικής βάσης, καθόσον ο κανονισμός 1107/2009, και συγκεκριμένα το άρθρο του 24 και το παράρτημα II, σημείο 4, αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης.
 - Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από επιστημονικά στοιχεία προκύπτει ότι τα κριτήρια υπολειμματική δράση, βιοσυσσώρευση και τοξικότητα (ΥΔΒΤ), και συγκεκριμένα η υπολειμματική δράση, δεν είναι κατάλληλα για τον χαλκό.

- Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η εφαρμογή των κριτηρίων ΥΔΒΤ σε ανόργανες ουσίες δεν συνάδει με άλλες νομοθετικές πράξεις που εφαρμόζονται στον τομέα των ελεγχόμενων χημικών ουσιών.
 - Τέλος, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, όσον αφορά τις υποψήφιες για υποκατάσταση ουσίες, η εφαρμογή των κριτηρίων ΥΔΒΤ στις ενώσεις χαλκού βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των επιδιωκόμενων από τον κανονισμό 1107/2009 σκοπών και ο κανονισμός 1107/2009 δεν λαμβάνει υπόψη την αρχή της προφυλάξεως.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος προβάλλεται επικουρικώς, αντλείται από τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον περιέλαβε τις ενώσεις χαλκού στο πεδίο εφαρμογής του εκτελεστικού κανονισμού 2015/408.

Προσφυγή της 11ης Ιουνίου 2015 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-316/15)

(2015/C 294/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 31ης Μαρτίου 2015 [που κοινοποιήθηκε με τον αριθμό C(2015) 2230] σχετική με άρνηση χορηγήσεως χρηματοδοτικής συνδρομής του Ευρωπαϊκού Ταμείου Περιφερειακής Αναπτύξεως υπέρ του μεγάλου σχεδίου «Δημιουργία καινοτόμων υπηρεσιών στο Κέντρο κοινών υπηρεσιών ("Shared Service Center") της IBM στο Wrocław» που αποτελεί μέρος του επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος οικονομία» το οποίο υπάγεται στη διαρθρωτική ενίσχυση στο πλαίσιο του στόχου «Σύγκλιση στην Πολωνία»·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1080/2006 ⁽¹⁾, εκτιμώντας ότι οι επενδύσεις με σκοπό τη δημιουργία κέντρων κοινών υπηρεσιών, ειδικότερα με τη χρησιμοποίηση ειδικών στον τομέα των τεχνολογιών πληροφορικής ασχολούμενων με την ανάπτυξη καινοτόμων υπηρεσιών, δεν είναι «παραγωγικές επενδύσεις που συμβάλλουν στη δημιουργία και τη διατήρηση βιώσιμων θέσεων απασχόλησης» υπό την έννοια της διατάξεως αυτής και ότι, κατά συνέπεια, δεν μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως.
2. Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τις προϋποθέσεις για τη συγχρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως, εκτιμώντας ότι μπορούν να συγχρηματοδοτηθούν μόνον οι επενδύσεις που έχουν «ιδιαίτερα μεγάλο δυναμικό καινοτομίας», καθώς και σε εσφαλμένη εκτίμηση του σχεδίου, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι αυτό δεν είναι σύμφωνο προς τον άξονα προτεραιότητας του τετάρτου επιχειρησιακού προγράμματος «Καινοτόμος οικονομία», επειδή δεν είχε καινοτόμο χαρακτήρα.

3. Ο τρίτος λόγος στηρίζεται σε εσφαλμένη εκτίμηση του σχεδίου, καθόσον η Επιτροπή συνήγαγε ότι δεν υπήρχε λόγος για τη χορήγηση δημόσιας ενισχύσεως, καθώς και σε εσφαλμένη ερμηνεία των προϋποθέσεων για τη συγχρηματοδότηση από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως, καθόσον η Επιτροπή έκρινε ότι η καταβολή μερισμάτων με τον τρόπο τον οποίο προέβλεπε το σχέδιο απέκλειε τη συγχρηματοδότηση.
4. Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της καλόπιστης συνεργασίας και παρέβη το άρθρο 41, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006, υπερβαίνοντας προδήλως την προθεσμία εξέτασεως του σχεδίου, μεταβάλλοντας την άποψή της κατά τη διάρκεια της εξέτασεως όσον αφορά τις δυνατότητες χρηματοδότησεως επενδύσεων στον τομέα των υπηρεσιών και αγνοώντας τις εξηγήσεις των πολωνικών αρχών σχετικά με τον καινοτόμο χαρακτήρα του σχεδίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1080/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1783/1999 (ΕΕ L 210, σ. 1).

Προσφυγή της 16ης Ιουνίου 2015 — Ocean Capital Administration κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-332/15)

(2015/C 294/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Ocean Capital Administration GmbH (Αμβούργο, Γερμανία), First Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), First Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Second Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Second Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Third Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Third Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Fourth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Fifth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Sixth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Seventh Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Eighth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Ninth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Tenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Eleventh Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Twelfth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Αμβούργο), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Αμβούργο), IRISL Maritime Training Institute (Τεχεράνη, Ιράν), Kheibar Co. (Τεχεράνη), Kish Shipping Line Manning Co. (Kish Island, Ιράν) (εκπρόσωποι: P. Moser, QC, E. Metcalfe, Barrister, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει ανεφάρμοστα τόσο την απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 272, σ. 46) όσο και τον κανονισμό (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 272, σ. 1) για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, δεχόμενο την ένσταση ελλείψεως νομιμότητας·
- να ακυρώσει την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2015/556 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (ΕΕ L 92, σ. 101), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2015/549 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 92, σ. 12), σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον τις αφορούν·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη των αιτημάτων τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται, δυνάμει του άρθρου 277 ΣΛΕΕ, ένσταση ελλείψεως νομιμότητας και ζητείται να κηρυχθούν ανεφάρμοστα τόσο η απόφαση 2013/497/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση της απόφασης 2010/413/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ L 272, σ. 46), όσο και ο κανονισμός (ΕΕ) 971/2013 του Συμβουλίου, της 10ης Οκτωβρίου 2013, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 272, σ. 1) για περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα κριτήρια που προβλέπονται από την απόφαση και τον κανονισμό, πρώτον, στερούνται επαρκούς νομικού ερείσματος, δεύτερον, στερούνται επαρκούς πραγματικού ερείσματος, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε με την απόφασή του στην υπόθεση T-489/10, IRISL κατά Συμβουλίου, ECLI:EU:T:2013:453, ότι η Islamic Republic of Iran Shipping Lines («IRISL») δεν παρέβη τα περιοριστικά μέτρα τα οποία είχε επιβάλει το Συμβούλιο Ασφαλείας, τρίτον, θίγουν το δικαίωμά τους σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και παραβιάζουν τις αρχές *ne bis in idem* και *res judicata*, τέταρτον, εισάγουν αδικαιολόγητη και δυσανάλογη δυσμενή μεταχείριση εις βάρος οντοτήτων που φέρονται να ανήκουν στην IRISL ή να ελέγχονται από αυτήν, πέμπτον, προσβάλλουν τα δικαιώματά τους άμυνας, έκτον, θίγουν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα άλλα θεμελιώδη δικαιώματά τους, όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας, την επιχειρηματική τους ελευθερία και τη φήμη τους, και έβδομον, συνιστούν κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους του Συμβουλίου, καθόσον το τελευταίο απλώς επέβαλε εκ νέου τα ίδια περιοριστικά μέτρα στις προσφεύγουσες, αγνοώντας τη δεσμευτική απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου.

2. Με τον δεύτερο λόγο ζητείται, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, η ακύρωση τόσο της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2015/556 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2015, για την τροποποίηση της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου (ΕΕ L 92, σ. 101), όσο και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2015/549 του Συμβουλίου, της 7ης Απριλίου 2015, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) 267/2012 (ΕΕ L 92, σ. 12), σχετικά με περιοριστικά μέτρα κατά του Ιράν, καθόσον τις αφορούν.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι η απόφαση και ο κανονισμός, πρώτον, στερούνται επαρκούς νομικού ερείσματος, δεύτερον, ενέχουν πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως, τρίτον, στερούνται επαρκούς πραγματικού ερείσματος, τέταρτον, προσβάλλουν τα δικαιώματά τους άμυνας και ενέχουν παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, πέμπτον, θίγουν το δικαίωμα σε αποτελεσματική δικαστική προστασία και παραβιάζουν την αρχή *ne bis in idem* και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, και έκτον, προσβάλλουν αδικαιολόγητα και δυσανάλογα θεμελιώδη δικαιώματά τους, όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας και την επιχειρηματική τους ελευθερία.

Προσφυγή της 25ης Ιουνίου 2015 — Windrush Aka κατά ΓΕΕΑ — Dammers (The Specials)

(Υπόθεση T-336/15)

(2015/C 294/92)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Windrush Aka LLP (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, Barrister και S. Britton, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Jerry Dammers (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «The Specials» — Υπ' αριθ. 3 725 082 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση R 1412/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδά του καθώς και στα έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 1, και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Ιουνίου 2015 — Bach Flower Remedies κατά ΓΕΕΑ — Durapharma (RESCUE)

(Υπόθεση T-337/15)

(2015/C 294/93)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bach Flower Remedies Ltd (Γουίμπλετον, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: I. Fowler, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Durapharma ApS (Stenstrup, Δανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «RESCUE» — Υπ' αριθ. 6 473 755 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση R 2551/2013-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', και το άρθρο 7, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2015 — CG κατά ΓΕΕΑ — Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER)**(Υπόθεση T-349/15)**

(2015/C 294/94)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: CG verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Körber, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Perry Ellis International Group Holdings Limited (Νασάου, Μπαχάμες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Ασπρόμαυρο εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «P PRO PLAYER» — Υπ' αριθ. 10 889 764 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση R 2439/2014-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2015 — Alrex Pharma κατά ΓΕΕΑ — Astex Pharmaceuticals (ASTEX)**(Υπόθεση T-355/15)**

(2015/C 294/95)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alrex Pharma SA (Mezzovico-Vira, Ελβετία) (εκπρόσωποι: C. Bacchini και M. Mazzitelli, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Astex Pharmaceuticals, Inc. (Pleasanton, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «ASTEX» — Υπ' αριθ. 10 805 281 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 28ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση R 593/2014-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εφόσον παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2015 — Arrom Conseil κατά ΓΕΕΑ — Puig France (Roméo has a Gun by Romano Ricci)

(Υπόθεση T-358/15)

(2015/C 294/96)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arrom Conseil (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Herissay Ducamp και J. Blanchard, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Puig France SAS (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Roméo has a gun by Romano Ricci» — Υπ' αριθ. 11 193 604 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 26ης Μαρτίου 2015 στην υπόθεση R 1020/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2015 — Arrom Conseil κατά ΓΕΕΑ — Nina Ricci (Roméo has a Gun by Romano Ricci)**(Υπόθεση T-359/15)****(2015/C 294/97)**

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Arrom Conseil (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: C. Herissay Ducamp και J. Blanchard, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nina Ricci SARL (Παρίσι, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Προσφεύγουσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Roméo has a gun by Romano Ricci» — Υπ' αριθ. 11 193 604 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 13ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση R 1021/2014-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 3ης Ιουλίου 2015 — Choice κατά ΓΕΕΑ (Choice chocolate & ice cream)**(Υπόθεση T-361/15)****(2015/C 294/98)**

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Choice sp. z o.o. (Legnica, Πολωνία) (εκπρόσωπος: T. Mielke, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Επίδικο σήμα: κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Choice chocolate & ice cream» — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 12 644 423

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 30ής Απριλίου 2015 στην υπόθεση R 2221/2014-5

Αιτήματα της προσφεύγουσας Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', και γ' του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2015 — Lacamanda Group κατά ΓΕΕΑ — Woolley (HENLEY)**(Υπόθεση T-362/15)**

(2015/C 294/99)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Lacamanda Group Ltd (Μάντσεστερ, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: C. Scott, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Nigel Woolley (Braceborough, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό λεκτικό σήμα «HENLEY» — Υπ' αριθ. 4 743 563 κοινοτικό σήμα

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 24ης Απριλίου 2015 στην υπόθεση R 2255/2012-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 207/2009·
 - Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.
-

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή-αγωγή της 26ης Ιουνίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-92/15)

(2015/C 294/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση, αφενός, της απόφασης περί εκ νέου υπολογισμού του ποσοστού μόνιμης μερικής αναπηρίας του προσφεύγοντος-ενάγοντος (στο εξής: προσφεύγοντος) και, αφετέρου, της απόφασης που απορρίπτει εν μέρει τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος και αίτημα αποζημίωσης καθώς και χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2014 καθόσον με αυτή καθορίζεται το ποσοστό μόνιμης μερικής αναπηρίας του προσφεύγοντος μόνο σε 68,5 %·
- να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Μαρτίου 2015 που απορρίπτει μερικώς τη διοικητική ένσταση του προσφεύγοντος της 13ης Ιανουαρίου 2015·
- να επιδικάσει αποζημίωση για την οικονομική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων·
- να επιδικάσει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη του προσφεύγοντος που υπολογίζεται σε 110 000 ευρώ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2015 — ZZ κατά ΕΥΕΔ

(Υπόθεση F-94/15)

(2015/C 294/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της απόφασης με την οποία απορρίπτεται η ένσταση του προσφεύγοντος κατά των αποτελεσμάτων των εκλογών για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού της ΕΥΕΔ.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την απόφαση της ΑΔΑ της 23ης Απριλίου 2015 που επικυρώνει τις εκλογές για την ανάδειξη της επιτροπής προσωπικού της ΕΥΕΔ τα αποτελέσματα των οποίων δημοσιεύθηκαν στις 17 Μαρτίου 2015·
- να καταδικάσει την ΕΥΕΔ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2015 — ΖΖ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-95/15)**

(2015/C 294/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ΖΖ (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της οριστικής απόφασης περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό καθεστώς της Ένωσης, η οποία εφαρμόζει τις από 3 Μαρτίου 2011 νέες γενικές διατάξεις εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει ως παράνομο το άρθρο 9 των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει την απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2014 που επιβεβαιώνει τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τα οποία είχε αποκτήσει ο προσφεύγων πριν την ανάληψη των καθηκόντων του, κατ' εφαρμογήν των από 3 Μαρτίου 2011 γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 1ης Ιουλίου 2015 — ΖΖ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-96/15)**

(2015/C 294/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΖΖ (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της προτάσεως μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος-ενάγοντος στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, η οποία εφαρμόζει τις νέες γενικές εκτελεστικές διατάξεις του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ, και το αίτημα να υποχρεωθεί η καθής-εναγομένη να καταβάλει προσωρινώς ένα ευρώ έναντι αποζημιώσεως για τη ζημία την οποία υποστηρίζει ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κηρύξει παράνομο το άρθρο 9 των από 15.7.2011 γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει την απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 2014 περί αναγνώρισεως των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που απέκτησε ο προσφεύγων-ενάγων πριν αναλάβει υπηρεσία, στο πλαίσιο της μεταφοράς τους στο συνταξιοδοτικό σύστημα των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατ' εφαρμογήν των από 15.7.2011 γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- επικουρικώς, να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταβάλει προσωρινώς ένα ευρώ έναντι αποζημιώσεως για τη ζημία την οποία υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 1ης Ιουλίου 2015 — ZZ κατά Επιτροπής**(Υπόθεση F-97/15)****(2015/C 294/104)****Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική****Διάδικοι**

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Η ακύρωση της οριστικής αποφάσεως περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος στο συνταξιοδοτικό καθεστώς της Ένωσης, η οποία εφαρμόζει τις από 3 Μαρτίου 2011 νέες γενικές διατάξεις εφαρμογής (ΓΔΕ) του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να κρίνει ως παράνομο το άρθρο 9 των γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- να ακυρώσει την απόφαση της 14ης Οκτωβρίου 2014 που επιβεβαιώνει τη μεταφορά των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων τα οποία είχε αποκτήσει ο προσφεύγων πριν την ανάληψη των καθηκόντων του, κατ' εφαρμογήν των από 3 Μαρτίου 2011 γενικών διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 11 § 2 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 3ης Ιουλίου 2015 — ZZ κατά Κοινοβουλίου**(Υπόθεση F-98/15)**

(2015/C 294/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Tymen, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της 18ης Ιουλίου 2014 περί επιβεβαιώσεως του διορισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος ως προϊσταμένου μονάδας, καθόσον η απόφαση αυτή δεν προβλέπει αναδρομική αναγνώριση του καθεστώτος προϊσταμένου μονάδας και αναδρομική χορήγηση της προσαύξεσως του βασικού μισθού λόγω κατοχής της συγκεκριμένης θέσεως (διευθυντικό επίδομα), και, αφετέρου, αίτημα αποκαταστάσεως της υλικής ζημίας και της ηθικής βλάβης που υποστηρίζει ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει το άρθρο 2 της αποφάσεως της 18ης Ιουλίου 2014, καθόσον προβλέπει ότι η προσαύξηση του βασικού μισθού λόγω του διορισμού του προσφεύγοντος-ενάγοντος ως προϊσταμένου μονάδας θα αρχίσει να χορηγείται μετά από την παρέλευση εννεαμήνου·
 - να ακυρώσει την απόφαση της 20ής Μαρτίου 2015, η οποία παρελήφθη στις 24 Μαρτίου 2015, περί απορρίψεως της από 29 Αυγούστου 2014 διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
 - να αποκαταστήσει την υλική και οικονομική ζημία του προσφεύγοντος-ενάγοντος·
 - σε κάθε περίπτωση, να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
-

